

Anton de Kom Universiteit van Suriname

Bibliotheek

APPROVAL

NAAM: Ramsammy Shofia

verleent aan de AdeKUS kosteloos de niet-exclusieve toestemming om haar/zijn afstudeerscriptie via de catalogus full-text beschikbaar te stellen aan gebruikers binnen en buiten de AdeKUS.

Plaats en datum, Paramaribo, 31 augustus

Handtekening, Ramsammy

ANTON DE KOM UNIVERSITEIT VAN SURINAME
Faculteit der Maatschappijwetenschappen

**Een bestuurskundig onderzoek naar hoe middels Publiek-Private
samenwerking bijgedragen kan worden aan het bevorderen van
dierenwelzijn in Suriname**

Studierichting : Public Administration

Naam : Shofia. R. Ramsammy

Begeleider : Mevr. Iris Gilliad MSc.

Paramaribo, augustus 2021

Voorwoord

De aannname van de Wet Dierenwelzijn 2017(S.B. 2017, no. 4) heeft de handhavers van de wet voldoende handvatten gegeven om op te treden in gevallen van dierenmishandeling en verwaarlozing. Desondanks wordt er door dierenorganisaties aangegeven dat de zwerfdieren populatie in Suriname, maar blijft toenemen. Sommige mensen zien dieren niet als een levende wezen, maar meer als een object, waardoor deze dieren verwaarloosd en mishandeld worden. Dit heeft mij aangezet om na te gaan wat er gedaan kan worden om dierenleed aan te pakken. De overheid heeft ook de mogelijkheid dit probleem samen met private actoren op te lossen.

Dit onderzoek is niet vlekkeloos verlopen. Vanwege de Covid-19 situatie verliep het empirisch gedeelte moeizaam, omdat ik niet persoonlijk de afspraken en de interviews kon afnemen van de geïdentificeerde respondenten. Het vergde meer inspanning om contact op te nemen met de respondenten via telefoon en email. Ook waren ze niet altijd beschikbaar. Desondanks is er door alle moeite, inzet en inspanning gelukt, ze toch te bereiken en het schrijven van de thesis te voltooien.

Uiteraard is dit onderzoek tot stand gekomen met de hulp van een aantal mensen. Allereerst gaat een bijzonder woord van dank uit naar mijn begeleider mevrouw I. Gilliad, MSc voor haar steun, geduld en kritische begeleiding tijdens het gehele proces. Daarnaast gaat mijn dank ook uit naar de verschillende personen van wie ik een interview heb mogen afnemen, en eenieder die op zijn of haar manier een positieve bijdrage heeft geleverd aan de totstandkoming van dit onderzoek. En tenslotte wil ik mijn familie in het bijzonder mijn moeder bedanken voor de motivatie, het geduld en ondersteuning.

Paramaribo, augustus 2021

Shofia Ramsammy

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Lijst van gebruikte afkortingen	6
Inleiding	7
Hoofdstuk 1. New Public Management en Publiek- Private Samenwerking...11	
1.1. New Public Management	11
1.2. Publiek- Private Samenwerking.....	12
1.2.1. Kenmerken van actoren, netwerk- en projectbenadering.....	13
1.2.2. Vormen van Publiek- Private Samenwerking	14
1.2.3. Motieven voor het kiezen van Publiek- Private Samenwerking	15
1.3. Relevantie van de theorie voor het onderzoek	16
Hoofdstuk 2. Dierenwelzijn en dierenrechten	17
2.1. Dierenwelzijn	17
2.2. Dierenrechten	18
2.3. Dierenwelzijn en Publiek- Private Samenwerking	19
Hoofdstuk 3. Dierenwelzijn in Suriname.....	20
3.1. Het Ministerie van Justitie en Politie	20
3.2. Het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij	22
3.2.1. Directoraat Veeteelt	22
3.2.2. Directoraat Veeteeltkunde.....	24
3.3. Dierenorganisaties in Suriname	27
3.3.1. Stichting Dierenbescherming Suriname.....	27
3.3.2. Stichting Henk Abrahams	29
Hoofdstuk 4. Resultaten en Analyse van het onderzoek	31
4.1. Methodische karakterisering van het onderzoek.....	31
4.2. Beschrijving van de onderzoekseenheden	32
4.3. Verloop van het onderzoek	33
4.4. Resultaten van het onderzoek	33
4.5. Analyse van het onderzoek	34
Conclusie	37
Aanbevelingen	38
Geraadpleegde bronnen	39

Bijlage I: Interview met de voorzitter van Stg. Henk Abrahams, mevr C. Ashruf	41
Bijlage II: Interview met de voorzitter van Stg. Dierenbescherming Suriname , mevr L. Bansse-Issa	43
Bijlage III: Interview met jurist op het directoraat Veeteelt (LVV), mevr P. Ganesh.....	45
Bijlage IV: Interview met Chef Dienst Kunstmatige Inseminatie binnen het Directoraat Veeteeltkundig, mevr E. Sontowirono.....	47
Bijlage V: Interview met een medewerker van het Secretariaat van de Directeur van Justitie.....	49
Bijlage VI: Interviewverslag met de voorzitter van Stichting Henk Abrahams, mevr C. Ashruf.....	51
Bijlage VII: Interviewverslag met de voorzitter van Stichting Dierenbescherming Suriname, mevr L. Bansse-Issa.....	54
Bijlage VIII: Interviewverslag met de jurist van Directoraat Veeteelt (LVV), mevr P. Ganesh.....	57
Bijlage VIII: Interviewverslag met de Chef Dienst Kunstmatige Inseminatie binnen het Directoraat Veeteeltkundig, mevr E. Sontowirono.....	60

Lijst van gebruikte afkortingen

- BAVP:** Buiten gewoon Agent Van Politie
- DNA:** De Nationale Assemblée
- EL&I:** Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
- ISDB:** Islamic Development Bank
- JusPol:** Justitie en Politie
- KPS:** Korps Politie Suriname
- LID:** Stichting Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming
- LVV:** Landbouw, Veeteelt en Visserij
- NPM:** New Public Management
- NGO:** Non- Governementele Organisatie
- OIE:** World Organization for Animal Health
- PPS:** Publiek- Private Samenwerking
- RGB:** Ruimtelijke Ordening, Grond- en Bosbeheer
- UDAW:** Universele Verklaring voor Dierenwelzijn
- UDAR:** Universele Verklaring van de Rechten van het Dier
- VenJ:** Veiligheid en Justitie

Inleiding

Wie over de relatie van mensen met dieren nadenkt, ziet veel paradoxen. Vaak koesteren mensen dieren, maar het is ook zo dat bepaalde dieren door de mens worden gegeten. Mensen hebben tegenstrijdige relaties met dieren (De Tavernier, Lips en Aerts, 2010). Verder geven de schrijvers aan dat cultuurverschillen verklaren waarom mensen fundamenteel anders denken over dieren en de manier waarop zij er mee omgaan. Door de jaren heen is het bewezen dat sommige dieren overal ter wereld beschermd worden, maar de gedachte om dieren ook rechten te geven is een recent westers gegeven. Dier en welzijn benadert de vele aspecten van de relatie tussen mens en dier op een niet onvrede manier. De Jonge (2000) beschreef dat een goed welzijn begint met een goede gezondheid. Gezondheid en welzijn zijn dan ook begrippen die sterk samen gaan. Gezondheid richt zich vooral op fysieke aspecten. Welzijn gaat meer om emoties, gevoelens en stemmingen en richt zich dus meer op de psychische aspecten (Jonge, 2000, p. 17). Marian Dawkins (1990) schreef in haar artikel “ het meten van dierenwelzijn” dat dierenwelzijn te maken heeft met hoe dieren zich voelen. Het gaat er niet om dat dieren goed functioneren als goed geoliede machines, hoe wenselijk dat ook mag zijn. Het gaat er om de manier waarop mensen dieren behandelen, psychisch lijden en andere onaangename gevoelens bij dieren kan veroorzaken, die soms niet zo erg veel anders zijn dan gevoelens die de mens zelf ervaren (de Jonge, 2000, p. 20). In de Universele Verklaring voor Dierenwelzijn (2007) staat er dat dierenwelzijn een wereldwijde zorg is. Deze Verklaring is een overeenkomst tussen mensen en naties om te erkennen dat dieren gevoelens hebben, kunnen lijden, om hun welzijnsbehoeften te respecteren en voorgoed een einde te maken aan dierenmishandeling (Universal Declaration on Animal Welfare, 2007). Zo is er ook in Suriname door de overheid beleid ontwikkeld om dierenwelzijn te bevorderen. Beleid wordt omschreven als het streven naar het bereiken van bepaalde doeleinden met behulp van bepaalde middelen en tijdskeuze (Hoogerwerf & Herweijer, 2008, p. 21). Stichting Dierenbescherming Suriname en stichting Henk Abrahams geven aan dat er vijftienhonderd tot drieduizend zwerfdieren rondlopen in Suriname en dat deze populatie maar blijft toenemen. En omdat de problematiek groter wordt, wordt er meer aandacht hieraan besteed” (Parbode, 2017). Beide organisaties zetten zich al jaren in voor het bevorderen van dierenwelzijn door onder meer sterilisatieprojecten uit te voeren onder de dieren en voorlichting te geven aan de Surinaamse samenleving. Naast de overheid zijn deze private actoren dus ook

betrokken bij het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. Hieruit zou een Publiek- Private Samenwerking (PPS) kunnen ontstaan. PPS wordt vaak gezien als een instrument om publieke doelen (beter) te realiseren. De overheid en de betrokken actoren zouden zich kunnen focussen op die kwaliteiten waar zij goed in zijn en de verbinding van die kwaliteiten zou synergie opleveren (Van Twist, 2007, p. 156).

Naar aanleiding hiervan is de volgende probleemstelling geformuleerd: “ **Hoe kan Publiek- Private samenwerking bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname?** ”

Doelstelling:

Dit onderzoek is kwalitatief explorierend van aard. Exploratief onderzoek is een onderzoek naar een probleem waar geen of zeer weinig kennis over beschikbaar is (van Thiel, 2010, p. 23). Het doel is om het onderzoeksprobleem beter te begrijpen. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek- Private Samenwerking kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname.

Maatschappelijke relevantie:

De maatschappelijke relevantie van dit onderzoek is om met de onderzoeksresultaten meer inzicht te krijgen in het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname door middel van Publiek- Private Samenwerking. Verder kan dit onderzoek de samenleving bewust maken hoe zij dienen om te gaan met dieren. Dit kan ervoor zorgen dat het welzijn van dieren gewaarborgd wordt, dat zij het respect en liefde die zij verdienen ook daadwerkelijk krijgen en omgekeerd minder sprake zal zijn van onbehoorlijk gedrag tegen dieren. De verkregen informatie van dit onderzoek kan belangrijk zijn voor zowel de overheid als andere geïnteresseerden zoals private instellingen die zich bezighouden met het welzijn van dieren.

Wetenschappelijke relevantie:

De wetenschappelijke relevantie van dit onderzoek is om een bijdrage te leveren aan wetenschappelijke kennis ten aanzien van het belang van dierenwelzijn. Verder wordt met het schrijven van deze thesis getracht een bijdrage te leveren aan de toepasbaarheid van de theorie voor wat betreft de PPS ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname. De resultaten kunnen ook een bijdrage leveren aan de wetenschappelijke discussie over de belangrijkheid van samenwerken van overheden met private instellingen

Onderzoeksmethoden en strategie

Voor dit onderzoek is er gekozen voor een gevalstudie, waarbij er onderzoek wordt gedaan naar hoe dierenwelzijn bevorderd kan worden in Suriname door PPS. Er is voor gevalstudie gekozen, omdat het onderwerp dierenwelzijn een unieke onderwerp is dat in zijn natuurlijke situatie wordt onderzocht (van Thiel, 2010, p. 71). Het gaat hier om een actueel onderwerp dat de aandacht eist in het dagelijks leven. Om aan de nodige informatie te komen is er eerst een literatuuronderzoek verricht. Ook is er gebruik gemaakt van internetbronnen. Vervolgens zijn er interviews afgenomen om aan de nodige informatie te komen die niet uit de literatuuronderzoek te halen is. De interviews zijn semigestructureerd. Bij deze zijn beleidsmedewerkers van de overheid en leidinggevendenden van private dieren beschermingsorganisaties geïnterviewd.

Opbouw van de thesis

In hoofdstuk 1 worden de definities en theorieën van dit onderzoek beschreven. Onder andere de definiëring en principes van New Public Management (NPM) en Publiek- Private Samenwerking (PPS). In hoofdstuk 2 wordt het begrip dierenwelzijn uitgelegd. Daarna wordt dierenwelzijn en PPS behandeld. Verder wordt in dit hoofdstuk het begrip dierenrechten uitgewerkt. Hoofdstuk 3 geeft een beschrijving van de instituten van overheid en dierenorganisaties die belast zijn met dierenwelzijn en daarna wordt de Wet Dierenwelzijn behandeld. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 de resultaten en analyse van het onderzoek gepresenteerd. Tenslotte wordt de conclusie van het onderzoek aangegeven en wordt de thesis afgesloten met de aanbevelingen.

Hoofdstuk 1. New Public Management en Publiek- Private Samenwerking

In dit hoofdstuk worden de definitieën en theorieën van dit onderzoek beschreven. Hierbij wordt onder andere de definiëring en principes van New Public Management (NPM) en Publiek-Private Samenwerking (PPS) beschreven en vervolgens komt de relevantie van de theorie voor het onderzoek aan de orde.

1.1. New Public Management

New Public Management (NPM) is de theorie van het meest recente paradigma verandering in de manier waarop de publieke sector moet worden bestuurd. NPM is onderdeel van de managementrelatie die over de hele wereld heeft plaats gevonden en alle landen heeft getroffen, wel in verschillende mate voor eenieder. In deze wetenschappelijke stroming wordt aangenomen dat het meer bedrijfsmatig werken van de overheid de prestaties laten verbeteren. De gedachte achter NPM was een scheiding aan te brengen tussen beleid en uitvoering. Door de uitvoering te delegeren aan degenen die ervaring hebben op dat gebied, zou er een doelmatiger en effectiever uitvoering van publieke taken ontstaan. Dit betekent dat de overheid diverse taken heeft afgestoten. Dit vond plaats door verzelfstandiging, intern of extern door privatiseren, zo dat de overheidstaken op afstand worden gesteld. NPM wordt gekenmerkt door resultaatgerichtheid, bedrijfsmatig werken, ondernemerschap en marktwerking met bijbehorende concurrentie (Lane, 2002, p. 8). Volgens Bovens, 't Hart, van Twist zou de overheid met NPM moeten terugtreden en meer overlaten aan de werking van de markt. Daarnaast zou de overheid volgens hun heringericht moeten worden, op een manier dat maakt dat de organisatie initiatiefrijk is, ondernemend functioneert en veel meer aandacht heeft voor de burger en klant (Bovens, 't Hart, van Twist, 2012, p. 74).

Er zijn tien beginselen van New Public Management die de leidraad zouden moeten vormen voor het ontwikkelen van een beter functionerende overheid volgens (Hood, 1991). Enkele van deze beginselen zijn:

- Stuur in plaats van roei. De taak van de overheid is om aan te geven welke taken of diensten gewenst zijn, maar hoeft de productie van deze diensten niet zelf uit te voeren. NPM stelt dat de uitvoering of productie van deze diensten moet plaatsvinden in het private domein.

- Maak burgers meer betrokken bij het de dienstverlening in de publieke sector. Denk hierbij aan actieve participatie tijdens beleidsvorming.
- De overheid moet duidelijk voor ogen hebben wat ze willen bereiken en op welke manier. Hierbij wordt het afgeraden om direct te grijpen naar regelgeving. Het formuleren van een missie en visie moeten bijdragen om het doel voor ogen uit te dragen.
- Een resultaatgerichte overheid is nodig. Probeer hierbij te sturen op de beoogde effecten en niet op de benodigde middelen.
- Anticipeer als overheid. Probeer problemen te voorkomen in plaats van correctief handelen na het vaststellen van problemen (Lane, 2002, p. 30).

1.2. Publiek- Private Samenwerking

Het principe van NPM “stuur in plaats van roei” zoals hierboven aangehaald is, zou bij PPS van toepassing kunnen zijn, waarbij de overheid niet alles zelf hoeft te doen. Volgens Bovens et al.(2012) zijn overheidsorganisaties zelden in staat de beleidsambities zelfstandig te realiseren. Vandaar dat zij samen moeten werken met andere partijen. Er wordt gesproken van Publiek-Private Samenwerking (PPS), wanneer overheidsorganisaties samenwerken met organisaties uit de private sector. Één van de principe van PPS is de samenwerking tussen één of meer organisaties uit de openbaar bestuur en de particuliere sector, die gezamenlijk werken aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven (Bovens, 't Hart, van Twist, 2012, p. 217). Kenmerkend voor deze samenwerkingsvorm is dat risico's worden gedeeld en één van de voorwaarden van PPS is het bereiken van synergie (Spiering, Blanken, Dewulf, 2005, p. 18). Daarin ligt het verschil met andere vormen van samenwerking, zoals de subsidiëring van organisaties uit de particuliere sector of de sponsoring van organisaties uit het openbaar bestuur. De partijen brengen bepaalde middelen in en aanvaarden de risico's die aan de voorgenomen activiteiten zijn verbonden (Bovens, 't Hart, van Twist, 2012, p. 218).

1.2.1. Kenmerken van actoren, netwerk- en projectbenadering

De kenmerken worden omschreven vanuit een actor, een netwerk- en een projectbenadering. Het kernpunt daarbij is het samenwerkingsproces, de interactie in PPS.

Actorenbepandering

Het gedrag van organisaties in een interorganisatiele samenwerking wordt bepaald door de belangen van de organisaties en door hun observatie van het gedrag van de andere betrokken organisaties (Spiering, Blanken, Dewulf, 2005, p. 20). Daarom is het nodig de afzonderlijke actoren te bestuderen, alvorens over te kunnen gaan tot analyse van de relatie tussen die actoren. De interne organisatie kenmerken van publieke en private actoren bepalen de kaders waarbinnen de actoren die de organisaties vertegenwoordigen handelen. De publieke en private actoren die mogelijk samenwerkingsverbanden aangaan zoals Publiek- Private Samenwerking (PPS), hebben verschillende doelen, belangen en structuren. In de actorbenadering staan de belangen van de organisaties die de actoren in PPS vertegenwoordigen, centraal (Spiering, Blanken, Dewulf, 2005, p. 20).

Netwerkbenadering

Een belangrijke oorzaak voor de opkomst van netwerken is de combinatie van de publieke en private sector. De grenzen worden tussen deze twee sectoren verschoven. In veel beleidssectoren zijn de activiteiten en belangen van de publieke en private sector niet langer strikt gescheiden, waardoor de onderlinge afhankelijkheid sterk is toegenomen. De netwerkbenadering wordt over de coördinatiemechanismen van economische activiteit gezien als een derde coördinatiestructuur (Spiering, Blanken, Dewulf, 2005, p. 26). Het netwerk als derde coördinatiestructuur heeft juist een platte vorm, waarin min of meer gelijke leden informele relaties onderhouden op basis van vertrouwen en waarin zij meer coöperatief handelen dan competitief. Bij netwerkbenadering bestaan er tussen de actoren wederzijdse afhankelijkheden, dus de voorkeuren en keuzes van de actoren zijn onderling afhankelijk. Daardoor worden de verbondenheid tussen deze actoren versterkt en ze streven dan ook naar gezamenlijke opbrengsten (Spiering, Blanken, Dewulf, 2005, p. 26).

Projectbenadering

Een project wordt gezien als processen van organiseren tussen actoren met verschillende rationaliteiten in termen van doelen, tijdorïentatie, probleemoplossing en verschillende en veranderde machtsposities in het netwerk (Spiering, Blanken, Dewulf, 2005, p. 28). Wijnen (1996) hanteert de volgende definitie van het begrip project, die een link legt met interactie: *“projecten zijn tijdelijke, resultaatgerichte samenwerkingsverbanden tussen mensen, waarin gebruikt gemaakt wordt van schaarse middelen”*. Projecten hebben dus een tijdelijk karakter en zijn gefocust op het behalen van helder gedefinieerde doelen. Deze doelen hebben te maken met de aanpak, of het oplossen van een specifiek probleem. Wanneer dit probleem is opgelost, waarbij de projectdoelen zijn behaald, is het project afgerond en daarmee komt het tot een einde. Maar omdat projecten tijdelijk zijn, wil niet aangeven dat ze niet lang kunnen duren. Juist ruimtelijke projecten kennen vaak een lange doorlooptijd (Spiering, Blanken, Dewulf, 2005, p. 29).

1.2.2. Vormen van Publiek- Private Samenwerking

Niet alle Publiek- Private Samenwerking zijn hetzelfde. De samenwerking tussen overheden en particuliere sectoren kan op verschillende manieren vorm krijgen. Zo is er sprake van een onderscheid tussen echte **partnerschap** en een samenwerking die vorm krijgt via **opdrachtgeverschap**. Bij een echt partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. Bij opdrachtgeverschap is de verhouding eerder verticaal dan horizontaal te noemen. Dus bij deze wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht (Bovens, 't Hart, van Twist, 2012, p. 219). Toch wordt ook die verhouding vaak onder de term publiek-private samenwerking gevat. Maar dat wilt niet zeggen dat de ene vorm van publiek-private samenwerking beter is dan de andere. Welke verhouding tussen partijen op een zeker moment het meest geëigend is hangt onder meer af van de situatie waarin de publiek-private samenwerking vorm moet krijgen of van de concrete kwestie waar de PPS zich op richt (Bovens, 't Hart, van Twist, 2012, p. 219).

1.2.3. Motieven voor het kiezen van Publiek- Private Samenwerking

Volgens Hoogerwerf & Herweijer (2008) hebben zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Deze auteurs geven vervolgens aan dat voor overheden er drie belangrijke motieven zijn die een rol spelen namelijk:

1. Het doorbreken van een machtsevenwicht door als overheid het initiatief te nemen en de maatschappelijke groepen bij elkaar te brengen, kan het evenwicht doorbroken worden.
2. Het voorzien in toereikende hulpbronnen en
3. Het bereiken van medewerking.

Voor maatschappelijke groepen zijn deze drie motieven van belang namelijk (Hoogerwerf & Herweijer, 2008, p. 120):

1. De mogelijkheid om invloed uit te oefenen op het overheidsbeleid
2. De mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en
3. Het verwerven van publieke bronnen.

1.3. Relevantie van de theorie voor het onderzoek

Bij New Public Management (NPM) zijn er enkele beginselen aangehaald. Het eerste beginsel: “stuur in plaats van roei ” heeft meer betrekking op dit onderzoek. De overheid is niet verplicht alles zelf te doen, maar kan ervoor zorgen dat het via andere actoren wordt uitgevoerd. De overheid kan in het geval van dierenwelzijn met de private actoren bespreken welke doelen van belang zijn en aangeven wat zij kunnen uitvoeren. Er is twee soorten vormen van Publiek-Private Samenwerking (PPS). Zo is er sprake van echte partnerschap en opdrachtgeverschap. In het onderzoek wordt nagegaan wat de actoren prefereren. Spiering, Blanken, Dewulf (2005) geeft aan dat er drie benaderingen binnen PPS zijn namelijk: actor, netwerk en projectbenadering. In deze thesis zal de focus meer liggen bij netwerkbenadering.

Het verschil tussen netwerkbenadering met de andere benaderingen is dat er bij netwerk tussen de actoren wederzijdse afhankelijkheden ontstaan, dus de voorkeuren en keuzes van actoren zijn onderling afhankelijk. Met andere woorden wordt de relatie tussen deze actoren daardoor versterkt en ze streven dan ook naar gezamenlijke resultaten. Er wordt hier dus over de grenzen van eigen instelling gewerkt. Volgens Hoogerwerf & Herweijer (2008) hebben zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Met dit onderzoek zal nagegaan worden hoe PPS toegepast kan worden en wat de motieven kunnen zijn van de actoren bij het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname.

Hoofdstuk 2. Dierenwelzijn en dierenrechten

In dit hoofdstuk wordt het begrip dierenwelzijn uitgelegd. Daarna worden dierenwelzijn en Publiek- Private Samenwerking behandeld. Verder wordt het begrip dierenrechten uitgewerkt.

2.1. Dierenwelzijn

De Brambell commissie heeft in 1965 de vrijheden van dieren geformuleerd. Het lag in de bedoeling dat deze geformuleerde vrijheden voor dierenwelzijn moest zorgen. Hieronder een opsomming van de vrijheden (Hellebrekers, 2009, p. 745):

1. dieren gevrijwaard zijn van honger, dorst of onjuiste voeding;
2. dieren gevrijwaard zijn van thermaal en fysiek ongerief;
3. dieren gevrijwaard zijn van pijn, verwonding of ziekten;
4. dieren gevrijwaard zijn van angst en chronisch stress;
5. dieren vrij zijn om een normaal, soorteigen gedragspatroon te vertonen.

Hellebrekers (2009) vindt dat vier van deze vijf vrijheden zijn geformuleerd vanuit de optiek dat het ontbreken van 'onwelzijn' betekent dat er een toestand van welzijn bestaat. De vijf vrijheden van Brambell wordt momenteel internationaal bekeken als te zijn een doorbraak voor degelijk dierenwelzijn (Hellebrekers, 2009, p. 745). Er werd daarom later geprobeerd om welzijn op een meer positieve manier te bekijken: 'welzijn wordt gewoonlijk gebruikt om te verwijzen op de aanwezigheid van positieve gevoelens en ervaringen en niet alleen de afwezigheid van lijden'. De meest recente ontwikkeling zet een belangrijk stap door de zienswijze van het dier zelf te betrekken bij welzijnsconcepten: 'dierenwelzijn is de kwaliteit van het leven zoals die door het dier zelf ervaren wordt'. Soortgelijke concepten houden rekening met de veranderde wetenschappelijk en maatschappelijke inzichten over het bewustzijn van dieren. Deze gaan er vandaag de dag er vanuit dat dieren emoties niet alleen acuut beleven, maar deze ook relateren aan contexten en ervaringen en afhankelijk daarvan een bepaald emotioneel aanpassingsvermogen hebben (Hellebrekers, 2009, p. 745).

2.2. Dierenrechten

Volgens de schrijver DeGrazia (2002) zijn er drie vormen van dierenrechten te onderscheiden. Die zijn:

- De morele status gevoel van rechten. Hieruit kan worden uitgehaald dat dieren een eigen moreel belang hebben. Een dier is geen levenloos voorwerp en heeft van nature onvervreembare rechten. Hiermee wordt bedoeld dat ze zonder goede reden niet mogen worden gedood of anderszins mogen worden blootgesteld aan onnodig lijden.
- Het gevoel van gelijke overweging. Hier gaat het om dat het lijden of de belangen van andere wezens tellen en alle wezens zijn moreel gelijkwaardig, afhankelijk van de mate waarin ze in staat zijn om te voelen of interesses te hebben.
- Het nut- overtreffende gevoel. Het vitale belang van een bepaald dier moet beschermd worden, ongeacht de maatschappelijke gevolgen. Zelfs een beroep op het algemeen belang is onvoldoende om de individuele rechten van het dier opzij te zetten.

Het ene individu met eigenwaarde bezit daar in wezen niet meer van dan het andere, ongeacht of je in een paleis woont of in een arme omgeving leeft, mens bent, dan wel aap, hond of varken. Het gaat erom dat elk levende wezen het recht heeft om met respect behandeld te worden (Regan, 2004, p. 5).

De Universele Verklaring van de Rechten van het Dier (UDAR) streeft naar de erkenning van dierenrechten. In de verklaring wordt er erkend dat dieren een bewustzijn hebben, kunnen lijden en dat aan wreedheden tegen dieren een einde moet komen. UDAR werd geïnspireerd door de Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948 en is gericht op het erkennen van de fundamentele rechten van dieren. Maar deze verklaring is nog niet bindend gemaakt. Wanneer de Verenigde Naties deze verklaring bindend heeft gemaakt, dan zou de controle op de naleving van maatregelen ter bescherming van dieren daardoor kunnen worden versterkt. Ook zou in het verlengde van deze verklaring de rechtspositie van dieren nog beter worden gewaarborgd, doordat dieren dan in aanmerking komen op toegekende rechten (Neumann, 2012, p. 45).

2.3. Dierenwelzijn en Publiek- Private Samenwerking

In Suriname is er helaas nog geen sprake van een samenwerkingsovereenkomst tussen de overheid en de private sector, echter is Nederland één van de landen waar er wel verregaande maatregelen zijn getroffen, waarbij de private sector ook betrokken wordt. Zo heeft Nederland in 2011 een overeenkomst getekend genaamd de convenant samenwerking dierenhandhaving, waarbij het volgende werd vastgelegd (Convenant Samenwerking Dierenhandhaving, 2011): misstanden bij dierenfokkers worden aangepakt; illegale handel in exotische diersoorten wordt effectiever bestreden; dierenmishandeling wordt harder aangepakt, onder meer door de inzet van 500 dierenpolitie; er komt een apart alarmnummer voor dieren in nood en dierenmishandeling. De introductie van de dierenpolitie heeft tot gevolg dat er veranderingen optreden in de handhaving van dierenverwaarlozing, dierenmishandeling en ander dierenleed. De organisaties die bij dit convenant betrokken zijn, dat in dit kader de belangrijkste handhavingstaken verrichten tot dieren zijn onder andere: de politie van het Ministerie van Veiligheid en Justitie (VenJ) , het Ministerie van Economische Zaken, landbouw en Innovatie (EL&I), de algemeen directeur van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren (Dierenbescherming) en de Stichting Landelijke inspectiedienst Dierenbescherming (LID).

De overheid is verantwoordelijk voor de handhaving en wetgeving met betrekking tot dieren en dierenwelzijn en de toekenning van toezichthoudende- en opsporingsbevoegdheden. Voor de strafrechtelijke handhaving met betrekking tot dieren is het VenJ de partij die belast is met de vervolging. Bij bestuursrechtelijke handhaving is het EL&I die belast is met de afhandeling. De Dierenbescherming vervult een rol in het private domein op het gebied van educatie en voorlichting ten aanzien van het houden van en de omgang met dieren. Naast deze preventieve rol in het private domein speelt de Dierenbescherming via LID ook een handhavende rol in het publieke domein zoals optreden in gevallen waar er onvoldoende menskracht is bij één van de diensten of als er behoefte is aan assistentie en ondersteuning. Zo een rol wordt medegefinancierd door het Ministerie van EL&I. Deze drie betrokken actoren hebben een overeenkomst gesloten met als doel afspraken te maken over taakafbakening, samenwerking en informatie- uitwisseling (Convenant Samenwerking Dierenhandhaving, 2011).

Hoofdstuk 3. Dierenwelzijn in Suriname

In dit hoofdstuk worden de instituten van de overheid en de dierenorganisaties die zich bezig houden met dierenwelzijn namelijk: het Ministerie van Justitie en Politie (JusPol), het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij (LVV), Stichting Henk Abrahams en stichting Dierenbescherming Suriname behandeld. Ook wordt de Wet Dierenwelzijn 2017 (S.B. 2017, no. 4) behandeld.

3.1. Het Ministerie van Justitie en Politie

Het Ministerie van Justitie en Politie van de Republiek Suriname heeft onder andere de volgende taken (Ministerie van Justitie en Politie, 2019): de handhaving van de fundamentele mensenrechten en vrijheden, de sociale rechtshulp, het beleid over gedetineerden, de inwendige staatsveiligheid en de handhaving van de openbare orde en rust. Met andere woorden het ministerie zorgt ervoor dat eenieder in het land vrij kan leven, zonder dat zijn of haar rechten worden geschonden. Vervolgens staat er geschreven dat personen die daar behoefte aan hebben, toegang krijgen tot kosteloze rechtsbijstand. Het ministerie heeft ook als taak de huisvesting van gedetineerden en het voorbereiden van deze personen op de terugkeer naar de gemeenschap. Dit zijn slechts enkele van de taken van het Ministerie van Justitie en Politie (JusPol). De rol van JusPol bij handhaving van de Dierenwelzijnswet is zorgen voor strafbepaling en opsporing (Ministerie van Justitie en Politie, 2019).

Volgens een respondent van het Ministerie van Justitie en Politie is dierenwelzijn geen taak van JusPol met andere woorden er is geen specifiek beleid ten aanzien van dierenwelzijn, maar volgens de Wet Dierenwelzijn is het Ministerie van JusPol wel belast met de opsporing en handhaving (anoniem, persoonlijke communicatie, 8 februari 2021).

De Wet Dierenwelzijn in Suriname

De Wet Dierenwelzijn 2017 (S.B. 2017, no. 4)¹ is met 37 stemmen voor aangenomen op dinsdag 20 december 2016 in De Nationale Assemblée en is daarna afgekondigd op 16 januari 2017. De president van de Republiek Suriname heeft in overweging genomen dat het van belang is regels vast te stellen ter bevordering van het welzijn van dieren. De wet heeft als doel de relatie tussen mens en dier te verbeteren, maar ook erkenning te geven aan de intrinsieke waarde van dieren dat zij ook levende wezens zijn met gevoel (Wet Dierenwelzijn, 2017).

Deze wet heeft het karakter van een kaderwet, omdat bepaalde van de onderwerpen die aan de orde zijn in deze wet nog nader bij of krachtens staatsbesluit uitgewerkt moeten worden (Wet Dierenwelzijn, 2017). Door de afkondiging van de wet werd daarmee invulling gegeven aan de vele klachten die vanuit de media werden geuit door de dierenliefhebbers in Suriname. Als steunmiddel in deze wet worden de vijf vrijheden van dieren gebruikt, zoals wereldwijd wordt erkend in de rationalisering van dierenwelzijn. Dieren dienen vrij te zijn van dorst, honger en onjuiste voeding, fysiek en fysiologisch ongerief, pijn, verwondingen en ziektes, angst en chronische stress en om hun natuurlijke (soorteigen) gedrag te vertonen (Dagblad Suriname, 5 oktober 2017).

De regels die voorkomen in de Dierenwelzijnswet zijn onder andere (Wet Dierenwelzijn, 2017):

- het strafbaar stellen van het verhandelen van bepaalde soorten van dieren;
- het verbieden en het strafbaar stellen van dierenmishandeling;
- het verbieden en het strafbaar stellen van dierengevechten;
- het verbieden en het strafbaar stellen van het verloten van dieren;
- het verbieden en het strafbaar stellen van lichamelijke ingrepen bij dieren(zoals het couperen van oren en staarten van honden);

Volgens artikel 33 lid 4 van de wet Dierenwelzijn is het Ministerie van Justitie en Politie samen met het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij belast met de uitvoering van de wet Dierenwelzijn. In artikel 27 staat geschreven dat het Onderdirectoraat Veeteelt van het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij speciaal belast is met het uitoefenen van toezicht en controle op de naleving van de bepalingen op grond van de wet. Het Ministerie van Justitie en Politie is belast met de strafbepaling en opsporing. Artikel 25 van de Wet Dierenwelzijn geeft aan dat er een overtreding plaatsvindt met betrekking tot één van de artikelen, dus er wordt niet voldaan aan de verplichting dan wordt de persoon gestraft met een gevangenisstraf van bijvoorbeeld zes maanden en een geldboete van de derde categorie, hetzij met een van beide straffen. Er is voor elk overtreding van de artikelen opgenomen in de wet straffen en boetes vastgelegd (Wet Dierenwelzijn, 2017).

¹ De Wet van 16 januari 2017, houdende regels met betrekking tot het welzijn van dieren en nadere wijziging van het Wetboek van Strafrecht (Wet Dierenwelzijn S.B. 2017, no. 4)

3.2. Het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij

Het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij (2019) zorgt voor voornamelijk het beleid over de landbouw, de veeteelt, de visserij en de bijenteelt.

In verband met dierenwelzijn worden bewustwordingsactiviteiten door het onderdirectoraat Veeteelt uitgevoerd om het welzijn van dieren te verbeteren en duurzame productiesystemen te ontwikkelen. Het onderdirectoraat werkt vanuit vijf uitgangspunten namelijk: vervoer van dieren over land; vervoer van dieren over zee; vervoer van dieren over lucht; slachten van dieren en doden van dieren binnen het kader van wering en bestrijding dierziekten (DNA, 2019). Verder houdt het Ministerie van LVV zich meer bezig met het plannen van nadere regels (staatsbesluiten en beschikkingen), het geven van voorlichting met betrekking tot dierenwelzijn en het afgeven van veterinaire vergunningen. Behalve dat het ministerie zich bezig houdt met veeteelt en visserij, zijn zij ook bezig met zwerfdieren, gezelschapsdieren en wilde dieren (P. Ganesh, persoonlijke communicatie, 5 februari 2021).

3.2.1. Directoraat Veeteelt

Volgens mevrouw Ganesh (Mr. P. Ganesh, persoonlijke communicatie, 5 februari 2021) is de Wet Dierenwelzijn sinds 2017 een feit en is uitgebreid besproken in De Nationale Assemblée, maar wordt als een kaderwet (raamwet) beschouwd dat betekent dat het algemene regels, verantwoordelijkheden en procedures bevat die niet gedetailleerd zijn. Mevrouw Ganesh haalt ook aan dat er vanuit het Ministerie van LVV voldoende voorlichting wordt gegeven over dierenwelzijn en op scholen zoals de OS Flussschool 2. Zij geeft verder aan dat het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij (LVV) jaarlijks gesprekken houdt met dierenorganisaties om te bespreken hoe er verder uitvoering kan worden gegeven aan deze wet. Zij deelt de mening dat de samenleving er redelijk van bewust is dat er een Wet Dierenwelzijn is, echter ligt het probleem bij het toezicht op de naleving van deze wet en het handhaven en toepassen van sancties op overtreders. Volgens haar zou de samenleving ook ondersteuning moeten geven bij dierenwelzijn. De burgers moeten de verkregen informatie over dierenwelzijn met elkaar delen. Zo alleen ontstaat er dan bewustwording. Sociale controle kan ook een rol spelen bijvoorbeeld het aanspreken van een buurman die zijn hond urenlang in de zon laat staan of het geven van een klacht bij de politie over het onheus behandelen van dieren (P. Ganesh, persoonlijke communicatie, 5 februari 2021).

Mevrouw Ganesh (P. Ganesh, persoonlijke communicatie, 5 februari 2021) haalt verder aan dat Suriname ook lid is van het World Organisation for Animal Health (OIE), een internationale dierenrechtenorganisatie. Er wordt gerapporteerd over de aanpak van dierenleed en soms krijgt de overheid ook donaties of worden leningen gesloten bij internationale organisaties zoals de Islamic Development Bank (ISDB) voor het houden van campagnes over dierenwelzijn, maar ondanks dat er soms middelen worden gekregen van organisaties zowel nationaal als internationaal is er toch een tekort aan: financiën bijvoorbeeld wat neerkomt op geen geld voor een dienstauto of benzine voor het uitrijden van gerapporteerde gevallen; en personeel. Dit geldt zowel voor LVV als JusPol. Volgens haar is één van de redenen dat de politie niet optimaal optreedt, is omdat de politie prioriteiten stelt. Er wordt eerst gekeken naar overtredingen van wetten waarbij de mens benadeelde is. Ook haalt zij aan dat er zoveel cases zijn waarvan het oplossen zoveel tijd vergt; laatstaan concentreren op dierenrechtenschendingen.

De Publiek- Private Samenwerking (PPS) kan gezien worden als een oplossing voor de problematiek, want de overheid kan niet alles zelf doen. De dierenorganisaties ondersteunen de overheid bij het geven van voorlichting aan de samenleving en het geven van ideeën met betrekking tot de inhoud van staatsbesluiten en beschikkingen. Mevrouw Ganesh (P. Ganesh, persoonlijke communicatie, 5 februari 2021) haalt aan dat PPS ingezet kan worden door een intensievere en constante samenwerking uit te voeren, ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname. Verder kunnen donoren en sponsors ook een bijdrage leveren aan het bevorderen van dierenwelzijn. Het kiezen van een PPS kan het Ministerie van LVV helpen met het verspreiden van voorlichtingsmateriaal. Verder kan het versterking geven aan de inhoud van wetgeving en handhaving. Op dit moment is het streven van het ministerie om zoveel als mogelijk samen te werken, zodat de bewustwording voor het belang van dierenwelzijn op gang komt. De dierenorganisaties zijn naar haar mening wel bereid om de overheid vrijwillig te helpen (P. Ganesh, persoonlijke communicatie, 5 februari 2021). Volgens haar kan PPS gezien worden als een partnerschap met gedeelde verantwoordelijkheid. Er wordt tegenwoordig samengewerkt uit goodwill, maar er zijn geen samenwerkingsovereenkomsten getekend met dierenorganisaties. De verwachtingen rond PPS ter verbetering van dierenwelzijn is dat er meer financiën, sponsors en personeel erbij komt kijken voor een betere aanpak van dierenwelzijn.

PPS zou moeten functioneren door te streven naar een beter relatie met de betrokken actoren zoals de dierenorganisaties en het Ministerie van JusPol, bij de aanpak van dierenleed in Suriname. Overtreders moeten actief worden opgespoord en vervolgd. Dat zal een schrik-effect teweegbrengen en zullen de mensen veel meer rekening houden met de naleving van de wettelijke regels (P. Ganesh, persoonlijke communicatie, 5 februari 2021).

3.2.2. Directoraat Veeteeltkunde

Mevrouw Sontowiriono (E. Sontowiriono, persoonlijke communicatie, 29 januari 2021) geeft aan dat de afdeling Dierenwelzijn sinds 31 oktober 2019 is opgezet en deel uitmaakt van het Directoraat Veeteelt. De afdeling bestaat uit een hoofd Dierenwelzijn en inspecteurs Dierenwelzijn. Het Hoofd Dierenwelzijn van het Directoraat Veeteelt is verantwoordelijk voor het ontwikkelen en implementeren van beleidsprogramma's op het gebied van dierenwelzijn en staat in voor de regelgeving, communicatie en projecten. Zij ondersteunt lokale stichtingen, volgt onderzoeksprojecten op, behandelt de aanvragen en onderzoekt de klachten op het gebied van Dierenwelzijn. De Directoraat Veeteelt doet dit in nauwe samenwerking met andere afdelingen, ministeries en met de lokale politie. De focus onderwerpen zijn het houden van dieren, het kweken van dieren, het verhandelen van dieren, het transporteren van dieren, landbouwhuisdieren, exotische dieren, zwerfdieren, beleid en data. Zij geeft (E. Sontowiriono, persoonlijke communicatie, 29 januari 2021) wel aan dat het Ministerie van LVV nog bezig is om deze afdeling vorm te geven. De overheid met name het Ministerie van LVV en JusPol hadden samen met de NGO's (Stichting Dierenbescherming Suriname en Stichting Henk Abrahams) gewerkt aan het conceptwet van Dierenwelzijn. Nadat de wet aangenomen werd in De Nationale Assemblée werden de NGO's ook hiervan op de hoogte gesteld in de vorm van een werksessie. Verder haalt zij aan dat het Dierenwelzijnswet een karakter van een kaderwet heeft, omdat vele van de onderwerpen die aan de orde zijn in deze wet nog nader bij of op grond van een staatsbesluit uitgewerkt moeten worden. Dit geeft de mogelijkheid voor een gefaseerde aanpak aan van de in deze wet geregelde onderwerpen. Er moeten dus nog een aantal beschikkingen opgemaakt worden en protocollen, zodat het op de afdeling goed uitgevoerd kan worden (E. Sontowiriono, persoonlijke communicatie, 29 januari 2021).

Om bewustwording te creëren over dierenwelzijn worden er trainingen gehouden voor onder anderen de veeteeltvoorlichters, gezondheids inspecteurs, veetransporteurs en ook zijn er workshops georganiseerd voor studenten van de lagere school en voorlichtingsdagen voor particulieren dierenartsen. In elke trainingssessie met als onderwerp productiedieren is dierenwelzijn een onderdeel van de training. Eenieder binnen de samenleving is volgens Mevrouw Sontowiriono verantwoordelijk voor de naleving van de wet. Voorlichting kan ervoor zorgen dat mensen gaan beseffen dat dieren levende wezens zijn. Dat zij ook een mate van bewustzijn en gevoel net als mensen hebben en feitelijk onderdeel uitmaken van onze samenleving. Mevrouw Sontowiriono (E. Sontowiriono, persoonlijke communicatie, 29 januari 2021) is van mening dat het niet zo makkelijk is om het welzijn van dieren te monitoren, vanwege het grootte van het land. Behalve het Ministerie van LVV zijn de volgende instanties en Non-gouvernementele Organisaties (NGO's) betrokken bij dit vraagstuk namelijk: de Jachtopzieners van Ruimtelijke Ordening, Grond- en Bosbeheer (RGB), Ministerie van LVV, Ministerie van JusPol, Stichting Dierenbescherming Suriname en Stichting Henk Abrahams. Wat er moet komen is dus een samenwerking tussen alle instanties, waarbij men gezamenlijk gaat werken aan het welzijn van dieren. Er zal een Dierenwelzijn Afdeling moeten komen bij Juspol met inspecteurs die kennis dragen van dierenwelzijn en bij het ministerie van LVV zullen ook mensen een opleiding kunnen volgen als een BAVP (Buiten gewoon Agent Van Politie). In de toekomst hoopt het ministerie onder andere gezamenlijk sterilisatieprojecten te kunnen uitvoeren. Publiek- Private Samenwerking kan ervoor zorgen dat minder dieren worden verwaarloosd en mishandeld. Ook kan PPS zorgen voor gezamenlijk uitvoeren van projecten in het belang van dieren (E. Sontowiriono, persoonlijke communicatie, 29 januari 2021).

Dat er verschillende categorieën van dieren zijn zoals landbouwhuisdieren, productiedieren, gezelschapsdieren, wilde dieren in gevangenschap, wilde dieren, dieren in dierentuinen kan PPS volgens mevrouw Sontowiriono ervoor zorgen dat er een realistisch benadering plaatsvindt bij het zoeken naar oplossingen van de problematiek. Mevrouw Sontowiriono (E. Sontowiriono, persoonlijke communicatie, 29 januari 2021) is ook van mening dat er aandacht besteedt moet worden aan alle diereninrichtingen zoals dierentuinen, dierenpensioen, dierenasiel en dierenkennel. Het ministerie zou samen met de particulieren aan beleidsprogramma's en projecten kunnen werken, waardoor de uitvoering ook in samenspraak met hen uitgevoerd kunnen worden. Verder haalt ze aan dat het kiezen voor een PPS kan leiden tot toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking. Zowel de overheid als dierenorganisaties kunnen komen tot een samenwerkingsvoordeel door bijvoorbeeld samen te werken aan een sterilisatieproject. Het resultaat zal zijn dat er minder puppies geworpen worden en minder dieren gedumpt. Doordat er minder zwerfdieren zullen zijn, zal er ook minder problemen ontstaan die veroorzaakt worden door zwerfdieren. Denk aan verkeersongelukken, mensen en dieren die aangevallen worden en ziektes die zij kunnen overbrengen. Volgens mevrouw Sontowiriono (E. Sontowiriono, persoonlijke communicatie, 29 januari 2021) kan de Publiek-Private Samenwerking gezien worden als een partnerschap, omdat beide entiteiten een gezamenlijk doel willen bereiken zoals: het houden van een sterilisatie campagne, zowel de overheid als NGO's willen minder zwerfdieren. Overheid zorgt voor locatie en personeel en de NGO's zorgt dat de verbruiksartikelen voor de operatie aanwezig zijn. Als Ministerie van LVV wordt een goede samenwerking verwacht met andere betrokken actoren. Het functioneren van PPS zou als volgt moeten geschieden, dat alle partijen met hun projecten aan tafel komen, bespreken, analyseren en nagaan welke uitvoerbaar zijn en dat er daadwerkelijk gezamenlijk gewerkt wordt aan het uitvoeren (E. Sontowiriono, persoonlijke communicatie, 29 januari 2021).

3.3. Dierenorganisaties in Suriname

In Suriname zijn er een aantal dierenorganisaties die opkomen voor de bescherming van het welzijn van dieren. Enkele van deze organisaties zijn: Stichting Dierenbescherming Suriname en Stichting Henk Abrahams. Deze twee organisaties zijn zeer actief bezig vooral bij het opkomen voor het welzijn van dieren. Beide stichtingen ontvangen zo nu en dan een financiële donatie van een dierenvriend. Er is echter geen vaste kern van inkomsten of donaties waarvan zij verzekerd mag zijn. Stichting Dierenbescherming Suriname en Stichting Henk Abrahams hebben ook meegewerkt aan het ontwerpwet ‘Wet Dierenwelzijn’ dat op 20 december 2016 in De Nationale Assemblée is aangenomen (dierenbeschermingsuriname, 2021).

3.3.1. Stichting Dierenbescherming Suriname

Stichting Dierenbescherming Suriname heeft als doel om alles te doen wat in het belang is van dieren en het dierenleven in Suriname, onder meer door (dierenbeschermingsuriname, 2021):

- te waken tegen mishandeling van dieren;
- te bevorderen dat dieren in gevangenschap, huisdieren, vee, pluimvee, etc., goed worden verzorgd en in diervriendelijke omstandigheden leven;
- hulp te verlenen aan zieke en gewonde dieren bij ongevallen;
- mensen te informeren over het werk van de dierenbescherming.

Mevrouw Bansse (L. Bansse-Issa, persoonlijke communicatie, 10 januari 2021) voorzitter van Stichting Dierenbescherming Suriname zegt dat de wet er is om dierenleed aan te kunnen pakken in Suriname dat tegen de waarden en normen zijn, maar zij geeft verder aan dat niet omdat er een wet is, er geen sprake meer is van dierenleed. Dat er onvoldoende bewustwording is over dierenwelzijn, bestaat vermoedelijk omdat de voorlichting niet altijd bij de goede doelgroep terechtkomt. Want zowel bij de Stichting Dierenbescherming Suriname als vanuit het ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij (LVV) wordt er vrij continu voorlichting gegeven. Bij gevallen van dierenleed heeft de stichting geen politionele bevoegdheid, dus wordt er alleen voorlichting gegeven en bij schrijnende gevallen wordt (geprobeerd) om de politie erbij te halen (L. Bansse-Issa, persoonlijke communicatie, 10 januari 2021).

Zij (L. Banske-Issa, persoonlijke communicatie, 10 januari 2021) haalt ook aan dat bij het handhaven van de wet of verminderen van dierenleed is er met het ministerie van LVV periodiek overleg. Er is namelijk een proces ingang gezet om hun deel van de uitvoering van de wet op zich te nemen, maar het is een lange weg. Verder hangt het overleg met het Ministerie van Justitie en Politie (JusPol) te veel af van het Minister en staf die op dat moment in functie zijn. Concreet komt er niet veel uit de bus, er lijkt weinig prioriteit of motivatie te zijn om hun deel van de uitvoering op zich te nemen. Volgens mevrouw Banske (L. Banske-Issa, persoonlijke communicatie, 10 januari 2021) zou het opzetten van een afdeling met kennis over dierenwelzijn bij de genoemde ministeries voor een betere bijdrage kunnen zorgen bij het handhaven van de wet en het kan ook voor meer motivatie zorgen. De stichting wordt betrokken bij het overheidsbeleid vooral via het ministerie van LVV, door overleg van wat de Stichting kan betekenen en wat het ministerie kan betekenen, ieder met hun eigen mogelijkheden en beperkingen. Publiek- Private samenwerking (PPS) kan voor een oplossing zorgen met betrekking tot de problematiek in Suriname. Op dit moment wordt er getracht de communicatie tussen de ministeries van LVV en JusPol op gang te krijgen. Na alle input die de stichting uit de samenleving krijgt lijkt dit naast uitgebreide voorlichting, de weg te zijn. Zonder samenwerking tussen de ministeries en het dierenwelzijn organisaties zal de output/ het effect van de wet laag zijn. Op basis van de wet zullen de verschillende actoren de hun aangewezen verantwoordelijkheden moeten erkennen en dan op zich nemen met een ruimer blik op de mogelijkheden in plaats van de beperkingen. Mevrouw Banske (L. Banske-Issa, persoonlijke communicatie, 10 januari 2021) meent dat de inzet van een PPS verbetering kan brengen in het welzijn van dieren. Kiezen voor PPS kan ervoor zorgen dat de verschillende actoren via dialoog komen tot erkenning van hun aangewezen verantwoordelijkheden binnen de wet dierenwelzijn.

Voor Stichting Dierenbescherming Suriname zal het verminderen van dierenleed door verhoogde voorlichtings- frequentie en bereiken van andere doelgroepen, hulp bij sterilisatie projecten, ook door politieel aanpakken van schrijnend dierenleed als voordeel kunnen komen. Voor de ministeries zal een organisatie die de contacten, de vrijwilligers en de donateurs heeft tot het opzetten en uitwerken van doelgerichte projecten een voordeel zijn. Mevrouw Bansse (L. Bansse-Issa, persoonlijke communicatie, 10 januari 2021) ziet de PPS als een partnerschap, met de nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid. Zij verwacht dat zo een samenwerking een grote stap zal betekenen in een betere uitvoerbaarheid van de Wet Dierenwelzijn met minder afschuiven van verantwoordelijkheden van de diverse actoren. PPS zou moeten functioneren als periodieke bespreken met opdrachten/ huiswerk/ deadlines voor alle actoren per periode om zo tot goede “top to bottom” richtlijnen of directieven te komen per ministerie en per organisatie (L. Bansse-Issa, persoonlijke communicatie, 10 januari 2021).

3.3.2. Stichting Henk Abrahams

Het verhogen en verbeteren van de bewustwording van dierenwelzijn is een belangrijk activiteit van de Stichting Henk Abrahams. Zij hebben als taak (henkabrahams, 2019):

- het geven van voorlichting aan het publiek over dierenwelzijn via flyers, televisieprogramma's en via social media.
- Het geven van voorlichting aan de bevolking over het nut van het steriliseren of castreren van hun huisdier.
- Het zoveel als mogelijk proberen een geschikt huisje te vinden voor de zwerfdieren.

Het primaire doel van Stichting Henk Abrahams is om alles te doen wat in het belang is van dieren vooral zwerfdieren die op straat leven in Suriname (henkabrahams, 2019). Dat er nog sprake is van dierenleed in Suriname, alhoewel er een dierenwelzijnswet is heeft te maken met een mentaliteitskwestie. Maar meer omdat de politie niet optreedt volgens de wet. Er is weinig bewustwording over dierenwelzijn en de wet, omdat de regeringen die aan de macht komen, inclusief De Nationale Assemblee de dieren steeds weer in de steek laten. Mevrouw Ashruf (C. Ashruf, persoonlijke communicatie, 1 februari 2021) stoort zich eraan dat er vanuit de overheid ondanks de beloftes geen discussies worden gehouden over dierenwelzijn, maar geeft aan dat haar organisatie dat wel doet. Zij haalt ook aan dat haar organisatie bij gevallen van dierenleed

informatie probeert te verstrekken, maar dat het vaak genoeg wordt verhinderd omdat de veroorzakers van dierenleed een agressieve houding aannemen. Het is zo dat de mensen een soort denkwijze hebben waarbij de mening is toegedaan dat een dier hun eigendom is, een soort object is, waarmee zij geen rekening mee hoeft te houden (C. Ashruf, persoonlijke communicatie, 1 februari 2021). Het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij is de drager van de wet en het Ministerie van Justitie en Politie is verantwoordelijk voor de handhaving, echter verzaken beide instanties van hun taken en bevoegdheden. Verder geeft mevrouw Ashruf (C. Ashruf, persoonlijke communicatie, 1 februari 2021) aan dat de stichting niet wordt betrokken bij het overheidsbeleid. De voorzitter is van mening dat een **Publiek- Private Samenwerking (PPS)** wel voor een oplossing kan zorgen. De betrokken ministeries zijn autoriteiten met bevoegdheden en zij moeten de wet handhaven met name de Korps Politie Suriname (KPS). Vervolgens haalt zij aan dat PPS kan worden ingezet ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname middels voorlichting en handhaving van wetgeving. Zowel de overheidsactoren als dierenorganisaties kunnen komen tot een samenwerkingsvoordeel, wanneer er echt sprake is van een passend samenwerking waarbij de betrokken actoren van kan profiteren. De Publiek- Private Samenwerking tussen overheid en stichting kan gezien worden als ondersteuning, omdat de stichting meer informatie verschaft aan de instituten van de overheid en hulp verleent bij de aanpak van zwerfdieren. Als er een samenwerking komt dan zal dat een partnerschap zijn met gedeelde verantwoordelijkheid, maar voor nu doet de organisatie alles zelf zoals het organiseren van sterilisatieprojecten. Haar verwachting rond PPS ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname is groot, echter geeft mevrouw Ashruf (C. Ashruf, persoonlijke communicatie, 1 februari 2021) aan dat de overheid helaas geen aandacht hieraan schenkt.

Hoofdstuk 4. Resultaten en Analyse van het onderzoek

In dit hoofdstuk wordt de resultaten en de analyse van het onderzoek gepresenteerd. Alvorens hierop wordt ingegaan, zal er eerst kort aandacht worden besteedt aan de methodische karakterisering van het onderzoek gevolgd door een beschrijving van de gekozen onderzoekseenheden en de wijze van dataverzameling.

De titel van dit onderzoek luidt: “Een bestuurskundig onderzoek naar hoe middels Publiek-Private samenwerking bijgedragen kan worden aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname”. De probleemstelling die geformuleerd is voor dit onderzoek is: “ Hoe kan Publiek-Private samenwerking bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname? ”

4.1. Methodische karakterisering van het onderzoek

Bestuurskundig onderzoek legt nadruk op het bestuderen en helpen oplossen van problemen in of van het openbaar bestuur. De strategie waarvoor gekozen is in dit onderzoek is daarom ook een gevalstudie. Bij bestuurskundigonderzoek is een gevalstudie meestal gangbaar omdat het vaak gaat om vrij weinig maar complexe onderzoekseenheden die uniek zijn. Bij de gevalstudie worden de gevallen van het onderwerp in hun natuurlijke wijze onderzocht (van Thiel, 2010, p. 71). Het doel van dit onderzoek is exploratief van aard, omdat er over de manier hoe Publiek-Private Samenwerking tussen de overheid en dierenorganisaties kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname, nog weinig informatie beschikbaar is. De beschrijving is zowel theoretisch als empirisch van aard. In Suriname zijn er een aantal actoren die zich bezig houden met dierenwelzijn. Het onderzoek is verricht bij het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij, het Ministerie van Justitie en Politie, Stichting Dierenbescherming Suriname en Stichting Henk Abrahams. Er is van de respondenten aan de hand van het onderwerp een semigestructureerd interview afgenomen aan de hand van vooraf gestelde vragen. Voor alle respondenten is er een aparte interviewhandleiding opgesteld (zie bijlagen).

4.2. Beschrijving van de onderzoekseenheden

Voor de empirische dataverzameling is er naast het gebruik van bestaande materiaal, ook interviews afgenomen van de betrokken actoren/respondenten. Deze interviews zijn via email afgenomen.

Organisatie	Naam	Functie	Datum
Stg. Henk Abrahams	Cynthia Ashruf	Voorzitter	1 februari 2021
Stg. Dierenbescherming Suriname	Leontine Bansse-Issa	Voorzitter	10 januari 2021
Het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij(onderdirectoraat Veeteelt)	Pryatna Ganesh	Jurist Directoraat Veeteelt	5 februari 2021
Het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij(onderdirectoraat Veeteelt)	Ennie Sontowiriono	Chef Dienst Kunstmatige Inseminatie binnen het Directoraat Veeteeltkundig	29 januari 2021
Het Ministerie van Justitie en Politie	Anoniem	Medewerker van Justitie	8 februari 2021

Er is gekozen voor twee dierenorganisaties namelijk: Stichting Henk Abrahams en Stichting Dierenbescherming Suriname, omdat deze twee zeer actief zijn in Suriname, vooral op het gebied van dierenwelzijn. Er is daarnaast ook gekozen voor de Chef Dienst Kunstmatige Inseminatie binnen het Directoraat Veeteeltkundig op het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij (LVV), omdat deze belast is met het uitoefenen van toezicht en controle op de naleving van de bepalingen volgens de wet Dierenwelzijn. Ook is er met een jurist gesproken werkzaam op het Ministerie van LVV, omdat deze gewerkt heeft aan de dierenwelzijnswet. Er is vervolgens gekozen voor beleidsmedewerker van JusPol, omdat zij zich bezighoudt met de strafbepaling en opsporing van dierenleed.

4.3. Verloop van het onderzoek

De periode waarin dit veldonderzoek plaats heeft gevonden is vanaf de tweede week van januari tot en met de eerste week van februari 2021. Vanwege de COVID-19 pandemie was het moeilijk om de respondenten telefonisch te bereiken. Er werd niet gereageerd op telefoontjes, dit omdat zij het druk hebben met hun werkzaamheden of omdat zij niet altijd op kantoor aanwezig zijn. Na verschillende pogingen is het mij gelukt om in contact te komen met de respondenten. Via de mail heb ik toch antwoord kunnen krijgen op mijn vragen met betrekking tot mijn onderzoek. Alleen bij het Ministerie van JusPol is het niet gelukt om antwoord te krijgen op mijn vragen, omdat zij aangeven dat dierenwelzijn niet tot taken behoort van Juspol.

4.4. Resultaten van het onderzoek

In deze paragraaf wordt er eerst een samenvatting over de belangrijkste bevindingen van de resultaten weergegeven. Daarna wordt de analyse van het onderzoek gepresenteerd. Er is hierbij een vergelijking gemaakt tussen de theorie en de resultaten van het onderzoek.

Uit de resultaten van het onderzoek lijkt dat Publiek- Private Samenwerking voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot de problematiek in Suriname, omdat de overheid niet alles zelf kan doen. Zo geeft de overheidsactoren aan dat PPS ingezet kan worden door een intensievere en constante samenwerking uit te voeren. De overheid kan samen met de private sector beleidsprogramma's en projecten in het belang van dieren ontwikkelen en het gezamenlijk uitvoeren. Vertegenwoordigers van de overheidsinstanties belast met dierenwelzijn geven aan dat door het kiezen van PPS, het verspreiden van voorlichtingsmateriaal, het naleven en handhaving van de wetgeving, dierenwelzijn bevordert kan worden. Dierenorganisaties vinden dat een Publiek- Private Samenwerking ervoor kan zorgen dat er meer verantwoordelijkheid komt bij het handhaven en monitoren van de Wet Dierenwelzijn. Een samenwerkingsvoordeel tussen de overheid en private sector kan zijn samen werken aan diverse projecten zoals het sterilisatieproject. De betrokken actoren geven aan dat PPS met betrekking tot dierenwelzijn kan gezien worden als een partnerschap met gedeelde verantwoordelijkheid, omdat beide partijen zich richten op één doel en dat is werken aan de aanpak van dierenleed. Zowel de overheid als dierenorganisaties hebben als verwachting dat PPS voor meer verbetering zal zorgen voor het bevorderen van dierenwelzijn. De functie van een PPS is volgens de overheidsactoren ervoor zorgen dat alle betrokken actoren bijéén komen en hun meningen en ideeën over diverse

projecten met elkaar kunnen delen en nagaan welke uitvoerbaar zijn. Hoewel de dierenorganisaties denken dat PPS een manier kan zijn om dierenwelzijn te bevorderen, zijn ze van mening dat deze samenwerking pas succesvol kan zijn wanneer de overheidsactoren en de private actoren daadwerkelijk samenwerken om dierenleed tegen te gaan. De dierenorganisaties vinden dat de overheid zich onttrekt aan haar verantwoordelijkheden en weinig tot geen bijdrage levert aan het tegengaan van dierenleed.

4.5. Analyse van het onderzoek

In deze paragraaf worden de onderzoeksresultaten geanalyseerd.

Publiek- Private Samenwerking

In de theorie wordt aangehaald dat er wordt gesproken van Publiek - Private Samenwerking (PPS), wanneer overheidsorganisaties samenwerken met organisaties uit de private sector. Bij PPS gaat het om samenwerking tussen één of meer organisaties uit het openbaar bestuur en de private sector, die gezamenlijk werken aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Kenmerkend voor deze samenwerkingsvorm is dat risico's worden gedeeld (Bovens, 't Hart, van Twist, 2012).

Uit het onderzoek is gebleken dat er geen sprake is van een Publiek- Private Samenwerking tussen de betrokken actoren. De respondenten van de overheidsactoren geven aan dat het meer om jaarlijks gesprekken gaat dat gehouden wordt met dierenorganisaties, om te bespreken hoe er verder uitvoering kan worden gegeven aan de Wet Dierenwelzijn. Ook geven de resultaten aan dat juist de dierenorganisaties meer ondersteuning verleent aan de overheid bij de aanpak van dierenleed en het geven van informatie. Echter zijn alle respondenten er wel mee eens dat PPS voor een oplossing kan zorgen bij het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname, met de bedoeling dat elk betrokken actor een gelijke bijdrage levert. Er moet dus een samenwerking komen tussen alle betrokken actoren, waarbij er gezamenlijk gewerkt kan worden aan beleidsplannen en projecten met betrekking tot dierenwelzijn.

Voorwaarden van Publiek- Private Samenwerking

In de theorie wordt aangegeven dat één van de voorwaarden van PPS is gericht zijn op het bereiken van een samenwerkingsvoordeel (Spiering, Blanken, Dewulf, 2005). De overheidactoren zijn van mening dat een voordeel voor hun kan zijn gezamenlijk werken aan een sterilisatieproject en zorgen voor meer bewustwording onder de Surinaamse samenleving door meer voorlichting te geven. Voor de private sector is er sprake van een voordeel wanneer er meer ondersteuning vanuit de overheidsactoren komt, waarbij alle betrokken partijen van kan profiteren.

Vormen van Publiek- Private Samenwerking

Er is een onderscheidt tussen echte partnerschap en een samenwerking die vorm krijgt via opdrachtgeverschap. Bij een echte partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. Bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht(Bovens, 't Hart, van Twist, 2012).

Volgens de resultaten ziet zowel de instituten van de overheid als de dierenorganisaties PPS als een vorm van partnerschap met gedeelde verantwoordelijkheden, omdat alle betrokken actoren een gezamenlijke doel willen bereiken en dat is het verminderen van dierenleed in Suriname. Dit wilt het Ministerie van LVV doen middels het houden van sterilisatie campagne's. Echter is er nog geen sprake van een samenwerkingsovereenkomst tussen de betrokkken actoren, waardoor alle sterilisatieprojecten worden uitgevoerd door de dierenorganisaties zelf.

Motieven voor het kiezen van Publiek- Private Samenwerking

In Hoofdstuk 1 (zie pagina 14) is er uitgebreid ingegaan op de motieven van zowel de overheid als private sector voor het kiezen van een PPS. Uit de resultaten van het onderzoek vindt zowel de overheidsactoren als dierenorganisaties dat het kiezen van een PPS kan zorgen voor versterking van wetgeving en handhaving van de wet. Het enige verschil is dat het instituut van de overheid het ook ziet als een hulpmiddel bij het verspreiden van voorlichtingsmateriaal. De dierenorganisaties vinden juist dat het kiezen van PPS ervoor kan zorgen dat de betrokken actoren via communicatie komen tot erkenning van hun toegewezen taken binnen de wet.

Dierenwelzijn

In de theorie wordt aangegeven dat er pas sprake kan zijn van dierenwelzijn wanneer de vijf vrijheden van Brambell op de juiste wijze tot uiting komt (Hellebrekers, 2009). Om de welzijn van dieren in Suriname te verbeteren is er een Wet Dierenwelzijn ontwikkeld. Alle respondenten vinden dat de Wet Dierenwelzijn er is om dierenleed aan te kunnen pakken in Suriname dat tegen de huidige normen en waarden zijn. Zowel de overheidsactoren als dierenorganisaties zijn het eens dat de controle en handhaving niet op de juiste wijze plaatsvindt. De wet geeft aan dat LVV en JusPol verantwoordelijk zijn voor de uitvoering en handhaving. JusPol geeft integendeel aan dat dierenwelzijn niet tot hun taakstelling behoort, terwijl de wet duidelijk aangeeft dat zij belast zijn met de strafbepaling en opsporing bij overtredingen van de Wet Dierenwelzijn. Verder wijzen de resultaten dat er soms middelen worden verkregen van organisaties zowel nationaal als internationaal in de naleving van de wet, echter wat opgemerkt kan worden is dat deze toch niet toereikend zijn waardoor de aanpak van dierenleed wegblijft. Vervolgens wordt er af en toe met de stichtingen overlegd, maar het knelpunt vanuit de overheid is dat zij hun aangewezen verantwoordelijkheden niet naar behoren uitoefenen, vooral bij de handhaving van de wet en niet veel hulp aanbieden aan dierenorganisaties bij het aanpakken van dierenleed. Het enige wat redelijk loopt is het geven van voorlichting over dierenwelzijn.

Conclusie

De probleemstelling van dit onderzoek luidt als volgt: **Hoe kan Publiek-Private samenwerking bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname?**

Uit de onderzoeksresultaten kan het volgende worden geconcludeerd:

Als de overheid samenwerkt met de private sector met behoud van eigen identiteit en verantwoordelijkheid op basis van een duidelijk taak en risicoverdeling, kan zo een samenwerking een bijdrage leveren aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. Deze samenwerking kan ervoor zorgen dat er minder sprake zal zijn van dierenleed waaronder dierenmishandeling en dierenverwaarlozing. Zo kan er gezamenlijk gewerkt worden aan projecten zoals sterilisatieprojecten met als uitkomst vermindering van zwerfdieren. Volgens de wet is het Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij belast met de wetgeving en monitoring van de Wet Dierenwelzijn en het Ministerie van Justitie en Politie is belast met de opsporing en handhaving. De dierenorganisaties zijn meer belast met voorlichting geven en het verzorgen van dieren die geen huis hebben. Maar uit onderzoek is gebleken dat het Ministerie van JusPol niet optimaal optreedt wanneer er een geval is van dierenleed. De dierenorganisaties hebben de bevoegdheid niet om op te treden tegen gevallen van dierenleed, waardoor zij het erg vinden wanneer de politie niet optreedt tegen daders die niet volgens de regels leven. Het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname is pas mogelijk wanneer elk actor met nadruk op de overheid zijn of haar verantwoordelijkheid/rol op de juiste wijze naleeft. De overheid moet meer prioriteit geven aan het welzijn van dieren door meer controle en toezicht uit te oefenen. Wat zou kunnen helpen bij de aanpak van dierenleed als er bij het Ministerie van LVV en JusPol een speciale afdeling komt die kennis draagt over dierenwelzijn en zich strict daarmee bezighoudt. Het zou ook goed zijn als de dierenorganisaties een deel van de uitvoering op zich kunnen nemen. Verder moet de overheid de dierenorganisaties meer betrekken in hun beleidsplannen en projecten, zodat zij ook hun mening mee kunnen nemen bij het nemen en uitvoeren van besluiten met betrekking tot dierenwelzijn. Er moet dus meer communicatie tussen deze actoren plaatsvinden en een hechtere samenwerking, als er echt gezamenlijk naar oplossingen gestreefd wordt voor het welzijn van dieren.

Aanbevelingen

Op grond van de onderzoeksresultaten worden de volgende aanbevelingen gedaan:

1. Het opzetten van een PPS. Bij het opzetten van PPS kan de Buiten gewoon Agent Van Politie (BAVP) na installering bij het onderdirectoraat van Veeteelt samen met de dierenorganisaties in het veld gaan, waarbij zij dan een rapport kunnen maken van de problemen die zij hebben geconstateerd. De afdeling kan het probleem analyseren en met een plan van aanpak komen, hoe zij het probleem samen met andere instanties kunnen aanpakken.
2. Bij het sluiten van een overeenkomst kunnen deze betrokken actoren zodanige samenwerkingsafspraken met elkaar maken dat er een optimale synergie ontstaat die bij kan dragen aan de naleving van wettelijke regels ten aanzien van dierenwelzijn. Vervolgens zouden de actoren de afspraken zodanig moeten maken dat ten alle tijde duidelijk is welke partij in enige situatie verantwoordelijk is voor de aanpak en afhandeling van de handhaving. Er moet dus duidelijke afspraken worden gemaakt ten aanzien van taakverdeling, samenwerking en bij het uitdelen van informatie.
3. Het kiezen voor PPS kan ervoor zorgen dat er meer voorlichting en educatie komt over dierenwelzijn via social media, de televisie, op scholen en de universiteit. Verder kunnen er meer projecten worden verwezenlijkt zoals meer sterilisatieprojecten en dierenasiels voor dieren die geen huis hebben en verzorging nodig hebben. Met als gevolg minder zwerfdieren op straat.
4. Het realiseren van zulke projecten ter voorkoming en het stoppen van dierenleed zou makkelijker kunnen plaatsvinden door een vermogensfonds (dierenfonds) op te richten.
5. Een opleiding opstarten om personen te specialiseren in aspecten van dierenwelzijn. Hiernaast moet er een speciale unit komen bij de politie waar politieambtenaren specifiek worden belast met het toezicht houden op de naleving van de wettelijke regels.

Geraadpleegde bronnen

- Bovens, M. A. P., Hart, P. 't., & Twist, M. J. W. van. (2012), *Openbaar Bestuur: Beleid, Organisatie en politiek*, Uitgeverij Kluwer (8^e ed.).
- Bult Spiering, M., Blanken, A., & Dewulf, G. (2005), *Handboek Publiek- Private Samenwerking*, 1^e druk, uitgeverij LEMMA BV.
- Convenant Samenwerking Dierenhandhaving (2011). Geraadpleegd op 17 juli 2021, van <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/blg-135428.pdf>
- DeGrazia, D. (2002), *Animal rights, a very short introduction*, Oxford: Oxford University.
- De Jonge, F. H. (2000). *In het belang van het dier*. Geraadpleegd op 11 augustus 2020, van https://books.google.com/books/about/In_het_belang_van_het_dier.html?id=jz_BFdMv7
- Regan, T. (2004). *Meer weten over dierenrechten*. Geraadpleegd op 5 oktober 2020, van https://www.gaia.be/sites/default/files/paragraph/files/meer_over_dierenrechten.pfd
- Hellebrekers, L. J. (2009). *Dierenwelzijn- De diergeneeskunde positie*. Geraadpleegd op 10 oktober 2020, van <https://dspace.library.uu.nl/bitstream/handle/1874/202892/20090915+Tijdschrift+voor+ie+rgeneeskunde.pdf>
- Hoogerwerf, A., & Herweijer, M. (2008). *Overheidsbeleid: een inleiding in de Beleidswetenschap*, 8ste druk, uitgeverij Alphen aan den Rijn.
- Lane, J. E. (2000). *New public management*. Geraadpleegd op 21 augustus 2020, van <http://ndl.ethernet.edu.et/bitstream/123456789/42638/1/102.jan-Erik%20Lane.pdf>
- Ministerie van Justitie en Politie (2019). *Over ministerie*. Geraadpleegd op 9 november 2020, van <http://justiceandpolice.gov.sr/over-ministerie/>
- Ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij. (2019), *Ontwerp staatsbegroting van 2019*. Geraadpleegd op 12 november 2020, van https://www.dna.sr/media/234391/Ontwerp_STAATBEGROTING_2019.pdf

- Neumann, J. M (2012). *The Universal Declaration of Animal Rights or the creation of a new equilibrium between species*. Geraadpleegd op 25 september 2020 van https://www.animallaw.info/sites/default/files/Italvol19_1_91.pdf
- Parbode. (2017). Geraadpleegd op 14 juli 2021 van <https://www.parbode.com/dieren-in-suriname-kinderen-van-de-rekening-parbode/>
- Stichting Dierenbescherming Suriname. (2021), Geraadpleegd op 18 november 2020, van <https://dierenbeschermingsuriname.org/>
- Stichting Henk Abrahams. (2019), Geraadpleegd op 18 november 2020, van <https://www.henkabrahams.org>
- Tavernier, Lips & Aerts. (2010), *Dier en welzijn*. Geraadpleegd op 10 augustus 2020, van <https://lirias.kuleuven.be/1699574>
- Twist, M. J. W. van. (2007), *Publiek- private samenwerking in Nederland, Overzicht van theorie en praktijk*. Geraadpleegd op 1 oktober 2020, van <https://repository.ubn.ru.nl/bitstream/handle/2066/47262/47262.pdf>
- Universal Declaration on Animal Welfare (2007). Geraadpleegd op 25 september 2020, van https://www.worldanimalprotection.ca/sites/default/files/media/ca_en_files/case_for_a_udaw_tcm22-8305.pdf
- Van Thiel S. (2010), *Bestuurskundig Onderzoek, een methodologische inleiding*, 3e druk, uitgeverij Coutinho.
- Wet Dierenwelzijn- De Nationale Assemblée (2017). Geraadpleegd op 27 november 2020, van http://www.dna.sr/media/162299/SB_2017_No._4_Dierenwelzijn.pdf
- Dagblad Suriname (2017). *Wet Dierenwelzijn moet nu werken*. Geraadpleegd 1 september 2020, van <https://www.dbsuriname.com/2017/10/05/wet-dierenwelzijn-moet-nu-werken>

Bijlage I: Interview met de voorzitter van Stg. Henk Abrahams, mevr C. Ashruf

Beste heer/mevrouw

Mijn naam is Ramsammy Shofia, student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname met als studierichting Public Administration en ter afronding daarvan moet ik een thesis schrijven. Het onderwerp waarover ik onderzoek doe is dierenwelzijn in Suriname. Het doel van dit onderzoek is om te zoeken naar een oplossing voor het probleem. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek Private Samenwerking (PPS) kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. De reden waarom ik voor u heb gekozen is, omdat u actief bezig bent op het gebied van dierenwelzijn.

Ik zal u dus enkele vragen stellen die zijn goedgekeurd door mijn begeleider en indien er onduidelijkheden zijn bij de vraagstelling kunt u die gerust aangeven om een nadere toelichting te geven op de vraag. En omgekeerd als iets onduidelijk is hoop ik dat ik u ook om verheldering kan vragen.

Ik vraag dan ook als ik het gesprek mag opnemen voor een vlotte verwerking van de gegevens. Gaat uw daarmee akkoord?

Vragen:

Wat is uw naam en functie binnen de organisatie?

1. Hoe komt het dat er nog sprake is van dierenleed in Suriname, ondanks dat er een Dierenwelzijnswet is?
 - a. Wat is de reden dat er weinig bewustwording is over dierenwelzijn en over de wet?
 - b. Wat doet u als organisatie bij gevallen van dierenleed?
2. Volgens u hoe zou de betrokken Ministeries (Landbouw, Veeteelt en Visserij en Justitie en Politie) een betere bijdrage kunnen leveren bij het handhaven van dierenleed?
3. Op welke manieren wordt u organisatie betrokken bij het overheidsbeleid?
4. Bij Publieke- private samenwerking (PPS) wordt er gezamenlijk gewerkt aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Het verschil met andere vormen bij deze samenwerking is, dat de risico's worden gedeeld.

- a. Vindt u dat PPS voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot het dierenwelzijnproblematiek in Suriname? Motiveer
- b. Hoe zou PPS ingezet moeten worden ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname?
5. Zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hebben hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking. En bij maatschappelijke groepen kan een motief zijn de mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en het verkrijgen van publieke bronnen.
- Waarom zou u als organisatie voor een PPS willen kiezen?
6. Een van de voorwaarden van een PPS is het richten op een samenwerkingsvoordeel.
- Volgens u hoe kunnen zowel de overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel?
7. Er worden twee vormen van pps onderscheiden nl. partnerschap en opdrachtgeverschap. Bij een partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. En bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht.
- Hoe zou u de publieke private samenwerken kunnen beschouwen met betrekking tot dierenwelzijn? Als een partnerschap of als een opdrachtgeverschap. Licht toe
8. Wat zijn u verwachtingen rond de publieke private samenwerking ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname?
9. Hoe zou de publieke private samenwerking moeten functioneren met betrekking tot dierenwelzijn?

Bijlage II: Interview met de voorzitter van Stg. Dierenbescherming Suriname , mevr L. Bansse-Issa

Beste heer/mevrouw

Mijn naam is Ramsammy Shofia, student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname met als studierichting Public Administration en ter afronding daarvan moet ik een thesis schrijven. Het onderwerp waarover ik onderzoek doe is dierenwelzijn in Suriname. Het doel van dit onderzoek is om te zoeken naar een oplossing voor het probleem. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek Private Samenwerking (PPS) kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. De reden waarom ik voor u heb gekozen is, omdat u actief bezig bent op het gebied van dierenwelzijn.

Ik zal u dus enkele vragen stellen die zijn goedgekeurd door mijn begeleider en indien er onduidelijkheden zijn bij de vraagstelling kunt u die gerust aangeven om een nadere toelichting te geven op de vraag. En omgekeerd als iets onduidelijk is hoop ik dat ik u ook om verheldering kan vragen.

Ik vraag dan ook als ik het gesprek mag opnemen voor een vlotte verwerking van de gegevens. Gaat uw daarmee akkoord?

Vragen:

Wat is uw naam en functie binnen de organisatie?

1. Hoe komt het dat er nog sprake is van dierenleed in Suriname, ondanks dat er een Dierenwelzijnswet is?
 - a. Wat is de reden dat er weinig bewustwording is over dierenwelzijn en over de wet?
 - b. Wat doet u als organisatie bij gevallen van dierenleed?
2. Volgens u hoe zou de betrokken Ministeries (Landbouw, Veeteelt en Visserij en Justitie en Politie) een betere bijdrage kunnen leveren bij het handhaven van dierenleed?
3. Op welke manieren wordt u organisatie betrokken bij het overheidsbeleid?
4. Bij Publieke- private samenwerking (PPS) wordt er gezamenlijk gewerkt aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Het verschil met andere vormen bij deze samenwerking is, dat de risico's worden gedeeld.

- a. Vindt u dat PPS voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot het dierenwelzijnproblematiek in Suriname? Motiveer
- b. Hoe zou PPS ingezet moeten worden ter verbetering van het welzijn van dieren in Surina
5. Zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hebben hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking. En bij maatschappelijke groepen kan een motief zijn de mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en het verkrijgen van publieke bronnen.
Waarom zou u als organisatie voor een PPS willen kiezen?
6. Een van de voorwaarden van een PPS is het richten op een samenwerkingsvoordeel.
Volgens u hoe kunnen zowel de overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel?
7. Er worden twee vormen van pps onderscheiden nl. partnerschap en opdrachtgeverschap. Bij een partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. En bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht.
Hoe zou u de publieke private samenwerken kunnen beschouwen met betrekking tot dierenwelzijn?
Als een partnerschap of als een opdrachtgeverschap. Licht toe
8. Wat zijn u verwachtingen rond de publieke private samenwerking ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname?
9. Hoe zou de publieke private samenwerking moeten functioneren met betrekking tot dierenwelzijn?

Bijlage III: Interview met jurist op het directoraat Veeteelt (LVV), mevr P. Ganesh

Beste heer/mevrouw

Mijn naam is Ramsammy Shofia, student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname met als studierichting Public Administration en ter afronding daarvan moet ik een thesis schrijven. Het onderwerp waarover ik onderzoek doe is dierenwelzijn in Suriname. Het doel van dit onderzoek is om te zoeken naar een oplossing voor het probleem. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek- Private Samenwerking (PPS) kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. De reden waarom ik voor u heb gekozen is, omdat u actief bezig bent op het gebied van dierenwelzijn.

Ik zal u dus enkele vragen stellen die zijn goedgekeurd door mijn begeleider en indien er onduidelijkheden zijn bij de vraagstelling kunt u die gerust aangeven om een nadere toelichting te geven op de vraag. En omgekeerd als iets onduidelijk is hoop ik dat ik u ook om verheldering kan vragen.

Ik vraag dan ook als ik het gesprek mag opnemen voor een vlotte verwerking van de gegevens. Gaat uw daarmee akkoord?

Vragen:

Wat is uw naam en functie binnen het Ministerie?

1. Hoe komt het dat er weinig bewustwording is over dierenwelzijn en over de wet?
2. Er wordt aangehaald dat het dierenwelzijnswet als een kaderwet wordt beschouwd.
Kunt u uitleggen wat hiemee wordt bedoeld?
3. Er wordt niet genoeg controle en toezicht uitgeoefend bij de naleving van de dierenwelzijnswet.
Hoe denkt uw hierover?
4. Op welke wijze betreft het ministerie de private actoren bij het overheidsbeleid?
5. Bij Publieke- private samenwerken(PPS) wordt er gezamenlijk gewerkt aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Het verschil met andere vormen bij deze samenwerking is, dat de risico's worden gedeeld.

- a. Vindt u dat PPS voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot het dierenwelzijnproblematiek in Suriname? Motiveer
- b. Hoe zou PPS ingezet moeten worden ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname?
6. Zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hebben hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking. En bij maatschappelijke groepen kan een motief zijn de mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en het verkrijgen van publieke bronnen.
Waarom zou u als organisatie voor een PPS willen kiezen?
7. Een van de voorwaarden van een PPS is het richten op een samenwerkingsvoordeel.
Volgens u hoe kunnen zowel de overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel?
8. Er worden twee vormen van PPS onderscheiden nl. partnerschap en opdrachtgeverschap. Bij een partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. En bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht.
Hoe zou u de publieke private samenwerking kunnen beschouwen? Als een partnerschap of als een opdrachtgeverschap. Licht toe
9. Wat zijn u verwachtingen rond de publieke private samenwerking ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname?
10. Hoe zou de publieke private samenwerking moeten functioneren met betrekking tot dierenwelzijn?

Bijlage IV: Interview met Chef Dienst Kunstmatige Inseminatie binnen het Directoraat Veeteeltkundig, mevr E. Sontowirono

Beste heer/mevrouw

Mijn naam is Ramsammy Shofia, student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname met als studierichting Public Administration en ter afronding daarvan moet ik een thesis schrijven. Het onderwerp waarover ik onderzoek doe is dierenwelzijn in Suriname. Het doel van dit onderzoek is om te zoeken naar een oplossing voor het probleem. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek- Private Samenwerking (PPS) kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. De reden waarom ik voor u heb gekozen is, omdat u actief bezig bent op het gebied van dierenwelzijn.

Ik zal u dus enkele vragen stellen die zijn goedgekeurd door mijn begeleider en indien er onduidelijkheden zijn bij de vraagstelling kunt u die gerust aangeven om een nadere toelichting te geven op de vraag. En omgekeerd als iets onduidelijk is hoop ik dat ik u ook om verheldering kan vragen.

Ik vraag dan ook als ik het gesprek mag opnemen voor een vlotte verwerking van de gegevens. Gaat uw daarmee akkoord?

Vragen:

Wat is uw naam en functie binnen het Ministerie?

1. Hoe ziet het beleid eruit ten aanzien van het dierenwelzijnswet?
2. Hoe komt het dat er weinig bewustwording is over dierenwelzijn en over de wet?
3. Er wordt aangehaald dat het dierenwelzijnswet als een kaderwet wordt beschouwd.
Kunt u uitleggen wat hiemee wordt bedoeld?
4. Er wordt niet genoeg controle en toezicht uitgeoefend bij de naleving van de dierenwelzijnswet.
Hoe denkt uw hierover?
5. Kunt u in eigen woorden aangeven hoe de controle en handhaving plaatsvindt?
6. Op welke wijze betreft het ministerie de private actoren bij het overheidsbeleid?

7. Bij Publieke- private samenwerking (PPS) wordt er gezamenlijk gewerkt aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Het verschil met andere vormen bij deze samenwerking is, dat de risico's worden gedeeld.
 - a. Vindt u dat PPS voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot het dierenwelzijnproblematiek in Suriname? Motiveer
 - b. Hoe zou PPS ingezet moeten worden ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname?
8. Zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hebben hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking. En bij maatschappelijke groepen kan een motief zijn de mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en het verkrijgen van publieke bronnen.

Waarom zou u als organisatie voor een PPS willen kiezen?
9. Een van de voorwaarden van een PPS is het richten op een samenwerkingsvoordeel.

Volgens u hoe kunnen zowel de overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel?
10. Er worden twee vormen van PPS onderscheiden nl. partnerschap en opdrachtgeverschap. Bij een partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. En bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht.

Hoe zou u de publieke private samenwerking kunnen beschouwen? Als een partnerschap of als een opdrachtgeverschap. Licht toe
11. Wat zijn u verwachtingen rond de publieke private samenwerking ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname?
12. Hoe zou de publieke private samenwerking moeten functioneren met betrekking tot dierenwelzijn?

Bijlage V: Interview met een medewerker van het Secretariaat van de Directeur van Justitie

Beste heer/mevrouw

Mijn naam is Ramsammy Shofia, student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname met als studierichting Public Administration en ter afronding daarvan moet ik een thesis schrijven. Het onderwerp waarover ik onderzoek doe is dierenwelzijn in Suriname. Het doel van dit onderzoek is om te zoeken naar een oplossing voor het probleem. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek Private Samenwerking (PPS) kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. De reden waarom ik voor u heb gekozen is, omdat u actief bezig bent op het gebied van dierenwelzijn.

Ik zal u dus enkele vragen stellen die zijn goedgekeurd door mijn begeleider en indien er onduidelijkheden zijn bij de vraagstelling kunt u die gerust aangeven om een nadere toelichting te geven op de vraag. En omgekeerd als iets onduidelijk is hoop ik dat ik u ook om verheldering kan vragen.

Ik vraag dan ook als ik het gesprek mag opnemen voor een vlotte verwerking van de gegevens. Gaat uw daarmee akkoord?

Vragen:

Wat is uw naam en functie binnen het Ministerie?

1. Er wordt niet genoeg handhaving uitgeoefend bij de naleving van de dierenwelzijnswet.
Hoe denkt u hierover?
2. Kunt u aangeven als er binnen het politiekorps mensen zijn die zich specifiek bezighouden met dierenwelzijn?
3. Hoe opgeleid zijn de politieagenten om met de dierenwelzijn problematiek om te gaan?
4. Op welke wijze betreft het ministerie de private actoren bij het overheidsbeleid?
5. Bij Publieke- private samenwerking (PPS) wordt er gezamenlijk gewerkt aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Het verschil met andere vormen bij deze samenwerking is, dat de risico's worden gedeeld.
 - a. Vindt u dat PPS voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot het dierenwelzijnproblematiek in Suriname? Motiveer
 - b. Hoe zou PPS ingezet moeten worden ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname?

6. Zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hebben hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking. En bij maatschappelijke groepen kan een motief zijn de mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en het verkrijgen van publieke bronnen.
Waarom zou u als organisatie voor een PPS willen kiezen?
7. Een van de voorwaarden van een PPS is het richten op een samenwerkingsvoordeel.
Volgens u hoe kunnen zowel de overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel?
8. Er worden twee vormen van PPS onderscheiden nl. partnerschap en opdrachtgeverschap. Bij een partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. En bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht.
Hoe zou u de publieke private samenwerking kunnen beschouwen? Als een partnerschap of als een opdrachtgeverschap. Licht toe
9. Wat zijn u verwachtingen rond de publieke private samenwerking ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname?
10. Hoe zou de publieke private samenwerking moeten functioneren met betrekking tot dierenwelzijn?

Bijlage VI: Interviewverslag met de voorzitter van Stichting Henk Abrahams, mevr C. Ashruf

Mijn naam is Ramsammy Shofia, student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname met als studierichting Public Administration en ter afronding daarvan moet ik een thesis schrijven. Het onderwerp waarover ik onderzoek doe is dierenwelzijn in Suriname. Het doel van dit onderzoek is om te zoeken naar een oplossing voor het probleem. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek Private Samenwerking (PPS) kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. De reden waarom ik voor u heb gekozen is, omdat u actief bezig bent op het gebied van dierenwelzijn.

Ik zal u dus enkele vragen stellen die zijn goedgekeurd door mijn begeleider en indien er onduidelijkheden zijn bij de vraagstelling kunt u die gerust aangeven om een nadere toelichting te geven op de vraag. En omgekeerd als iets onduidelijk is hoop ik dat ik u ook om verheldering kan vragen.

Ik vraag dan ook als ik het gesprek mag opnemen voor een vlotte verwerking van de gegevens. Gaat uw daarmee akkoord?

Vragen:

Wat is uw naam en functie binnen de organisatie?

Cynthia Ashruf. Oprichter tevens voorzitter van Stichting Henk Abrahams

1. Hoe komt het dat er nog sprake is van dierenleed in Suriname, ondanks dat er een Dierenwelzijnswet is?

Volgens de voorzitter is het een mentaliteitskwestie. Maar voornamelijk omdat de politie niet optreedt, dus de wet niet handhaaft.

a. Wat is de reden dat er weinig bewustwording is over dierenwelzijn en over de wet?

De opeenvolgende overheden hebben de dieren steeds weer in de steek gelaten. In het bijzonder DNA. DNA had beloofd voorlichting hierover te geven, helaas is dat nooit gebeurd. Wij doen dat wel.

b. Wat doet u als organisatie bij gevallen van dierenleed?

Indien praten mogelijk is, wordt er gepraat en uitgelegd. Vaak genoeg hebben dierenorganisaties met agressieve mensen te maken en dat maakt het nog moeilijker. Mensen zijn over het algemeen de mening toegedaan dat een dier hun bezit is, een 'ding' is waar ze van alles en nog wat mee kunnen doen.

2. Volgens u hoe zou de betrokken Ministeries (Landbouw, Veeteelt en Visserij en Justitie en Politie) een betere bijdrage kunnen leveren bij het handhaven van dierenleed?
LVV is de drager van de Wet, JusPol moet zorgen voor de handhaving. Beide instanties onttrekken zich helaas aan hun taken c.q. bevoegdheden.
3. Op welke manieren wordt u organisatie betrokken bij het overheidsbeleid?
Dat gebeurt niet.
4. Bij Publieke- private samenwerking (PPS) wordt er gezamenlijk gewerkt aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Het verschil met andere vormen bij deze samenwerking is, dat de risico's worden gedeeld.
 - a. Vindt u dat PPS voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot het dierenwelzijnproblematiek in Suriname? Motiveer
Als dierenorganisatie vind zij van wel. Die instanties zijn autoriteiten met bevoegdheden. De wet moet gehandhaafd worden. Door het KPS.
 - b. Hoe zou PPS ingezet moeten worden ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname?
Voorlichting en handhaving van wetgeving
5. Zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hebben hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking. En bij maatschappelijke groepen kan een motief zijn de mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en het verkrijgen van publieke bronnen. Waarom zou u als organisatie voor een PPS willen kiezen?
Slechts voor de handhaving van wetgeving.
6. Een van de voorwaarden van een PPS is het richten op een samenwerkingsvoordeel. Volgens u hoe kunnen zowel de overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel?
Om te komen tot echte dierenwelzijn in ons land zou de organisatie ook invloed moeten krijgen.

7. Er worden twee vormen van pps onderscheiden nl. partnerschap en opdrachtgeverschap. Bij een partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. En bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht. Hoe zou u de publieke private samenwerkingen kunnen beschouwen met betrekking tot dierenwelzijn? Als een partnerschap of als een opdrachtgeverschap. Licht toe
Absoluut niet als opdrachtgever. Meer als ondersteuning vanuit de organisaties, maar niet als opdrachtgever.
8. Wat zijn u verwachtingen rond de publieke private samenwerking ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname?
Verwachting is groot, helaas luistert niemand van de overheid.
9. Hoe zou de publieke private samenwerking moeten functioneren met betrekking tot dierenwelzijn?
Zie vorige antwoorden

Bijlage VII: Interviewverslag met de voorzitter van Stichting Dierenbescherming Suriname, mevr L. Bansse-Issa

Mijn naam is Ramsammy Shofia, student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname met als studierichting Public Administration en ter afronding daarvan moet ik een thesis schrijven. Het onderwerp waarover ik onderzoek doe is dierenwelzijn in Suriname. Het doel van dit onderzoek is om te zoeken naar een oplossing voor het probleem. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek Private Samenwerking (PPS) kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. De reden waarom ik voor u heb gekozen is, omdat u actief bezig bent op het gebied van dierenwelzijn.

Ik zal u dus enkele vragen stellen die zijn goedgekeurd door mijn begeleider en indien er onduidelijkheden zijn bij de vraagstelling kunt u die gerust aangeven om een nadere toelichting te geven op de vraag. En omgekeerd als iets onduidelijk is hoop ik dat ik u ook om verheldering kan vragen.

Ik vraag dan ook als ik het gesprek mag opnemen voor een vlotte verwerking van de gegevens. Gaat uw daarmee akkoord?

Vragen:

Wat is uw naam en functie binnen de organisatie?

Leontine Bansse-Issa, voorzitter stichting bestuur

1. Hoe komt het dat er nog sprake is van dierenleed in Suriname, ondanks dat er een Dierenwelzijnswet is?

De bedoeling van de wet is om dierenleed aan te kunnen pakken in de mate dat huidige normen en waarden in Suriname dit leed niet toestaan. Om dus een norm te stellen en die te kunnen handhaven. Dat wil niet zeggen dat er met een wet geen dierenleed meer gaat zijn.

- a. Wat is de reden dat er weinig bewustwording is over dierenwelzijn en over de wet?

Zowel bij de Stichting Dierenbescherming Suriname als vanuit het ministerie van LVV wordt er vrij continu voorlichting gegeven. Het komt vermoedelijk niet altijd bij de goede doelgroep terecht.

- b. Wat doet u als organisatie bij gevallen van dierenleed?

De Stichting Dierenbescherming Suriname heeft geen politionele bevoegdheid. Zij geven dus vooral voorlichting. Bij schrijnende gevallen wordt (geprobeerd) de politie erbij te halen.

2. Volgens u hoe zou de betrokken Ministeries (Landbouw, Veeteelt en Visserij en Justitie en Politie) een betere bijdrage kunnen leveren bij het handhaven van dierenleed?

De voorzitter neemt aan dat de vraag gaat over het handhaven van de wet of het verminderen van dierenleed. Met het Ministerie van LVV is er periodiek overleg. Er is een proces in gang om hun deel van de uitvoering van de wet op zich te nemen maar het is een lange weg. Overleg met het ministerie van Justitie hangt te veel af van de Minister en staf die op dat moment in functie zijn. Concreet komt er niet veel uit de bus, er lijkt weinig prioriteit of motivatie te zijn om hun deel van de uitvoering op zich te nemen. Een kleine kennisunit met genoeg motivatie zou veel helpen om een betere bijdrage te leveren aan het handhaven van de wet.

3. Op welke manieren wordt u organisatie betrokken bij het overheidsbeleid?

Vooraf via het Ministerie van LVV, door overleg van wat de Stichting kan betekenen en wat het ministerie kan betekenen, ieder met hun eigen mogelijkheden en beperkingen. Maar wel is het zo dat de organisaties merendeels informatie verschaft aan de overheid over dierenwelzijn.

4. Bij Publieke- private samenwerking (PPS) wordt er gezamenlijk gewerkt aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Het verschil met andere vormen bij deze samenwerking is, dat de risico's worden gedeeld.

- a. Vindt u dat PPS voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot het dierenwelzijn problematiek in Suriname? Ja

Motiveer: op dit moment wordt er getracht de communicatie tussen de ministeries van LVV en Justitie op gang te krijgen. Na alle input die de dierenorganisaties uit de samenleving krijgen lijkt dit, naast uitgebreide voorlichting, de weg te zijn. Zonder samenwerking tussen de ministeries en de dierenwelzijn organisaties zal de output/ het effect van de wet laag zijn

- b. Hoe zou PPS ingezet moeten worden ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname?

Op basis van de wet zullen de verschillende actoren de hun aangewezen verantwoordelijkheden moeten erkennen en dan op zich nemen met een ruimer blik op de mogelijkheden in plaats van de beperkingen.

5. Zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hebben hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking. En bij maatschappelijke groepen kan een motief zijn de mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en het verkrijgen van publieke bronnen.

Waarom zou u als organisatie voor een PPS willen kiezen?

Via dialoog komen tot het erkennen door alle actoren van hun toebedeelde verantwoordelijkheden binnen de wet dierenwelzijn.

6. Een van de voorwaarden van een PPS is het richten op een samenwerkingsvoordeel.

Volgens u hoe kunnen zowel de overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel?

Voor de Stg dierenbescherming zal het verminderen van dierenleed door verhoogde voorlichtings frequentie en bereiken van andere doelgroepen, hulp bij sterilisatie projecten alsook door politieel aanpakken van schrijnend dierenleed als voordeel kunnen komen. Voor de ministeries zal een organisatie die de contacten, de vrijwilligers en de donateurs heeft tot het opzetten en uitwerken van doelgerichte projecten een voordeel zijn alsook input vanuit het veld.

7. Er worden twee vormen van pps onderscheiden nl. partnerschap en opdrachtgeverschap. Bij een partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. En bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht. Hoe zou u de publieke private samenwerking kunnen beschouwen met betrekking tot dierenwelzijn? Als een partnerschap of als een opdrachtgeverschap. Als partnerschap.

Licht toe: de 2^e zin uit de inleiding van deze vraag 7 geeft het antwoord, met de nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid.

8. Wat zijn uw verwachtingen rond de publieke private samenwerking ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname?

In plaats van verwachting zou ik liever de hoop uitspreken dat zo een samenwerking een grote stap zal betekenen in een betere uitvoerbaarheid van de wet dierenwelzijn met minder afschuiven van verantwoordelijkheden van de diverse actoren.

9. Hoe zou de publieke private samenwerking moeten functioneren met betrekking tot dierenwelzijn?

Als periodieke besprekingen met opdrachten/ huiswerk/ deadlines voor alle actoren per periode om zo tot goede “top to Bottom” richtlijnen of directieven te komen per ministerie en per organisatie.

Bijlage VIII: Interviewverslag met de jurist van Directoraat Veeteelt (LVV), mevr P. Ganesh

Mijn naam is Ramsammy Shofia, student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname met als studierichting Public Administration en ter afronding daarvan moet ik een thesis schrijven. Het onderwerp waarover ik onderzoek doe is dierenwelzijn in Suriname. Het doel van dit onderzoek is om te zoeken naar een oplossing voor het probleem. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek Private Samenwerking (PPS) kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. De reden waarom ik voor u heb gekozen is, omdat u actief bezig bent op het gebied van dierenwelzijn.

Ik zal u dus enkele vragen stellen die zijn goedgekeurd door mijn begeleider en indien er onduidelijkheden zijn bij de vraagstelling kunt u die gerust aangeven om een nadere toelichting te geven op de vraag. En omgekeerd als iets onduidelijk is hoop ik dat ik u ook om verheldering kan vragen.

Ik vraag dan ook als ik het gesprek mag opnemen voor een vlotte verwerking van de gegevens. Gaat uw daarmee akkoord?

Vragen:

Wat is uw naam en functie binnen het Ministerie?

Mr. Pryatna Ganesh; jurist Directoraat Veeteelt (LVV)

1. Hoe komt het dat er weinig bewustwording is over dierenwelzijn en over de wet?

De wet is sinds 2017 een feit en is breedvoerig besproken in de Nationale Assemblée. De media heeft ook elke keer verslag gemaakt van de beraadslagingen tijdens de behandeling van deze wet. Er verschijnen ook regelmatig artikelen over dierenleed en over deze wet in krantenartikelen. Er is ook voldoende voorlichting van LVV aan vooral kinderen op scholen. De samenleving is volgens mevrouw Ganesh er redelijk van bewust dat er een Wet Dierenwelzijn is. Het probleem ligt bij de toezicht op de naleving van deze wet en het handhaven en toepassen van sancties op overtreders.

2. Er wordt aangehaald dat het dierenwelzijnswet als een kaderwet wordt beschouwd.

Kunt u uitleggen wat hiemee wordt bedoeld?

Ja dat is het inderdaad; Bij het lezen van de wet kan gezien worden dat er in haast in elke artikel wordt verwezen naar nadere regels die bij staatsbesluit of beschikking worden vastgesteld. Een kaderwet is een raamwet dwz. dat het algemene regels, verantwoordelijkheden en procedures bevat die niet gedetailleerd zijn. Daarom is het noodzakelijk de resterende detail regelgeving vast te leggen in beschikkingen en staatsbesluiten.

3. Er wordt niet genoeg controle en toezicht uitgeoefend bij de naleving van de dierenwelzijnswet.

Hoe denkt uw hierover?

mevrouw Ganesh vindt dat het komt door een tekort aan:

- Financiën (bijvoorbeeld geen geld voor dienstauto of benzine voor het uitrijden van gerapporteerde gevallen)

- Personeel. Dit geldt zowel voor LVV als JUSPOL. Vermeldenswaard is dat het ministerie van LVV niet belast is met het opsporen van de overtredingen van deze wet. Daarmee is belast het Ministerie van Juspol (KPS). Naar mijn mening stelt de politie prioriteiten. Er wordt eerst gekeken naar overtredingen van wetten waarbij de mens benadeelde is. Er zijn zoveel cases waarvan het oplossen zoveel tijd vergt; laatstaan concentreren op dierenrechtenschendingen. Het openbaar ministerie is belast met het vervolgen van wetsovertredingen. Het Ministerie van LVV is meer belast met het concipiëren van nadere regels (staatsbesluiten en beschikkingen), het geven van voorlichting omtrent Dierenwelzijn en het afgeven van veterinaire vergunningen. Er is ook een unit Dierenwelzijn op het Ministerie van LVV ingesteld die moet gaan werken aan het een en ander voor een betere uitvoering van deze wet. Het KPS zou het best kunnen uitleggen waarom zij niet altijd kunnen ingrijpen.

4. Bij Publieke- private samenwerking (PPS) wordt er gezamenlijk gewerkt aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Het verschil met andere vormen bij deze samenwerking is, dat de risico's worden gedeeld.

a. Vindt u dat PPS voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot het dierenwelzijnproblematiek in Suriname? Motiveer. Ja, de overheid kan ook niet alles zelf doen. Er is hulp nodig van de samenleving. Zij moeten verkregen informatie ten aanzien van dierenwelzijn met elkaar delen. Zo ontstaat bewust wording. Sociale controle zal ook een rol geven bijvoorbeeld het aanspreken van een buurman die een hond uren in de zon laat staan aan een korte ketting of het geven van een klacht bij de politie. De dierenrechten organisaties helpen de overheid ook bij geven van voorlichting aan de samenleving en geven van ideeën met betrekking tot de inhoud van staatsbesluiten en beschikkingen.

b. Hoe zou PPS ingezet moeten worden ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname?

De samenwerking moet intensiever en vaker gaan gebeuren. Donoren en sponsors kunnen ook bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn.

5. Zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hebben hun eigen motief voor het kiezen van een PPS.

Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking. En bij maatschappelijke groepen kan een motief zijn de mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en het verkrijgen van publieke bronnen. Waarom zou u als organisatie voor een PPS willen kiezen? Om de overheid te helpen met het verspreiden van voorlichtingsmateriaal aan de samenleving en geven van ideeën met betrekking tot de inhoud van staatsbesluiten en beschikkingen (versterking inhoud wetgeving) en handhaving.

6. Een van de voorwaarden van een PPS is het richten op een samenwerkingsvoordeel. Volgens u hoe kunnen zowel de overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel?
Er wordt momenteel niet gekeken naar een samenwerkingsvoordeel. Het streven is om zoveel als mogelijk samen te werken zodat de bewustwording voor het belang van dierenwelzijn op gang komt. De dierenrechten organisaties, zijn mijn inziens, welwillend om de overheid vrijwillig te helpen.
7. Er worden twee vormen van PPS onderscheiden nl. partnerschap en opdrachtgeverschap. Bij een partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. En bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht. Hoe zou u de publieke private samenwerking kunnen beschouwen? Als een partnerschap of als een opdrachtgeverschap. Licht toe. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid gekeken naar de bovenstaande antwoorden. Er wordt samengewerkt uit goodwill tussen overheid en dierenrechten organisaties en stakeholders. Dus een soort partnerschap. Maar momenteel zijn er geen overeenkomsten van samenwerking getekend met dierenrechten organisaties in Suriname. Suriname is wel lid van het OIE, een internationale dierenrechtenorganisatie. Er wordt gerapporteerd over de aanpak van dierenleed en soms krijgt de overheid ook donaties of worden leningen gesloten met internationale organisaties zoals ISDB voor het houden van campagnes tav dierenwelzijn. Dit laatste is dan wel een soort partnerschap.
8. Wat zijn u verwachtingen rond de publieke private samenwerking ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname? Mevrouw Ganesh verwacht dat men momenteel op dezelfde manier door zal gaan tenzij er meer financiën, sponsors en personeel erbij komt bij de actoren belast met dierenwelzijn.
9. Hoe zou de publieke private samenwerking moeten functioneren met betrekking tot dierenwelzijn? We moeten streven naar een meer dan redelijke handhaving van de Wet Dierenwelzijn in Suriname. Overtredingen moeten echt worden opgespoord en de daders moeten worden vervolgd. Dat zal een schrik-effect teweeg brengen en zullen de mensen veel meer rekening houden met de wet.

Bijlage VIII: Interviewverslag met de Chef Dienst Kunstmatige Inseminatie binnen het Directoraat Veeteeltkundig, mevr E. Sontowirono

Mijn naam is Ramsammy Shofia, student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname met als studierichting Public Administration en ter afronding daarvan moet ik een thesis schrijven. Het onderwerp waarover ik onderzoek doe is dierenwelzijn in Suriname. Het doel van dit onderzoek is om te zoeken naar een oplossing voor het probleem. Er zal vanuit een bestuurskundig invalshoek bekeken worden hoe Publiek Private Samenwerking (PPS) kan bijdragen aan het bevorderen van dierenwelzijn in Suriname. De reden waarom ik voor u heb gekozen is, omdat u actief bezig bent op het gebied van dierenwelzijn. Ik zal u dus enkele vragen stellen die zijn goedgekeurd door mijn begeleider en indien er onduidelijkheden zijn bij de vraagstelling kunt u die gerust aangeven om een nadere toelichting te geven op de vraag. En omgekeerd als iets onduidelijk is hoop ik dat ik u ook om verheldering kan vragen.

Ik vraag dan ook als ik het gesprek mag opnemen voor een vlotte verwerking van de gegevens. Gaat uw daarmee akkoord?

Vragen:

Wat is uw naam en functie binnen het Ministerie?

Ennie Sontowirono, functie binnen het ministerie Chef Dienst Kunstmatige Inseminatie binnen het Directoraat Veeteeltkundig .Vanaf 2010 focal point Dierenwelzijn voor het ministerie binnen de World Organisation for Animal Health (OIE). En op 31 oktober 2019 is per resolutie aangenomen een nieuw organisatiestructuur van het Ministerie van LVV, met een afdeling Dierenwelzijn.

1. Hoe ziet het beleid eruit ten aanzien van het dierenwelzijnswet?

De afdeling Dierenwelzijn is sinds 31 oktober 2019 een bevoegdheid, en maak deel uit van het directoraat Veeteelt. De afdeling bestaat uit een hoofd Dierenwelzijn en inspecteurs Dierenwelzijn. Hoofd Dierenwelzijn is verantwoordelijk voor het ontwikkelen en implementeren van beleidsprogramma's van zijn of haar specifieke subsector, en staat in voor de regelgeving, communicatie en projecten. Ze ondersteunt lokale stichtingen , volgt onderzoeksprojecten op, behandelt de aanvragen en onderzoekt de klachten op het gebied van Dierenwelzijn. Ze doet dit in nauwe samenwerking met andere afdelingen ,overheden en met de lokale politie. De focus onderwerpen zullen zijn het houden van dieren, het kweken van dieren, het verhandelen van dieren, het transporteren van dieren , evenementen met dieren, werken met proefdieren, landbouwhuisdieren, exotische dieren, zwerfdieren, beleid en data(We zijn nog bezig vorm te geven aan de afdeling).

2. Hoe komt het dat er weinig bewustwording is over dierenwelzijn en over de wet?

Er zijn trainingen gehouden voor o.a de veeteeltvoorlichters, gezondheids inspecteurs, veetransporteurs en ook zijn er workshops georganiseerd voor studenten van de lagere school, voorlichtingsdagen voor particulieren dierenartsen. In elk trainingssessie met als onderwerp productiedieren is dierenwelzijn een onderdeel van de training. (zie trainingssessie voor Sranang fowroe, voor houders van melkveehouders workshop aan o.a de scholen etc)

3. Er wordt aangehaald dat het dierenwelzijnswet als een kaderwet wordt beschouwd.

Kunt u uitleggen wat hiermee wordt bedoeld?

Deze wet heeft een karakter van een kaderwet, omdat vele van de onderwerpen die aan de orde zijn in deze wet nog nader bij of krachtens staatsbesluit uitgewerkt moeten worden. Dit geeft de mogelijk van gefaseerde aanpak van de in deze wet geregelde onderwerpen alsmede met betrekking tot de uitvoering ervan. Er moeten dus nog een aantal beschikkingen opgemaakt moeten worden. Ook protocollen en draaiboeken om het werk op de afdeling goed te kunnen uitvoeren.

4. Er wordt niet genoeg controle en toezicht uitgeoefend bij de naleving van de dierenwelzijnswet.

Hoe denkt uw hierover?

Een ieder is verantwoordelijk voor naleving van de dierenwelzijnswet.

Mevrouw Sontowirone geeft de voorkeur aan voorlichting, dat de mensen zich van bewust zijn dat dieren levende wezens zijn. Dieren hebben een mate van bewustzijn en gevoel, net als mensen en maken feitelijk onderdeel uit van onze samenleving. Daarom is het belangrijk dat dieren op een respectvolle manier worden bejegend door mensen. Suriname is een groot land, we hebben onze kustvlakte en onze binnenland monitoren dat men zich houdt aan de dierenwelzijnswet zal niet makkelijk zijn.

5. Kunt u in eigen woorden aangeven hoe de controle en handhaving plaatsvindt?

Er zijn verschillende instanties en NGO, denk aan o.a de Jachtopzieners (ROGB), Ministerie van LVV, Ministerie van JUSPOL, Stichting Dierenbescherming Suriname. Wat er moet komen is dus een samenwerking tussen alle instanties, waarbij men gezamenlijk aan dierenleed werkt. Er zal een Dierenwelzijn Afdeling moeten komen bij Juspol, en toekomstige inspecteurs Dierenwelzijn bij LVV zullen ook een BAVP opleiding kunnen volgen.

6. Op welke wijze betreft het ministerie de private actoren bij het overheidsbeleid?
- Draft voorstel dierenwelzijn werd samen opgesteld door NGO (Stichting Dierenbescherming Suriname , en Stichting Henk Abrahams), JUSPOL en LVV, na aangenomen te zijn door de DNA. Werden ze ook op de hoogte gesteld in de vorm van een werksessie .In de toekomst hoop men o.a gezamenlijk sterilisatieprojecten te kunnen uitvoeren.
7. Bij Publieke- private samenwerking (PPS) wordt er gezamenlijk gewerkt aan de realisering van onderling overeengekomen doelstellingen. Dit vindt plaats in een tijdelijk verband, met behoud van eigen identiteit en zonder dat de eigen doelstellingen worden opgegeven. Het verschil met andere vormen bij deze samenwerking is, dat de risico's worden gedeeld.
- a. Vindt u dat PPS voor een oplossing kan zorgen met betrekking tot het dierenwelzijn problematiek in Suriname? Motiveer.
- Dierenwelzijn is een onderdeel van onze beleidsprogramma, daar het van invloed is op de voedselzekerheid en voedselveiligheid als men denk aan de categorie produktiedieren.Om een zodanig manier omgaan met de dieren, het produceren , inladen , transporteren, uitladen, slachten en ruimen.Dat de dieren niet lijden, en dat aan het eind van de keten er zo min mogelijk afkeuringen hebben van dierlijke produkten. Wat betreft gezelschapdieren, een PPS kan ervoor zorgen dat er bv minder dieren gedumpt worden , en van het uitvoeren van gezamenlijkesterilisatieprojecten. Daar er verschillende categorieën van dieren zijn landbouwhuisdieren, productiedieren, gezelschapdieren, wilde dieren in gevangenschap, wilde dieren , proefdieren, dieren in dierentuinen kan een PPS ervoor zorgen dat er een holistische benadering plaatsvind bij het zoeken naar oplossingen van het dierenwelzijnsproblematiek.Verder gaat er ook aandacht besteedt moeten aan alle diereninrichtingen zoals dierentuinen, dierenpensioen, dierenasiel, dierenkennel e,a
- b. Hoe zou PPS ingezet moeten worden ter verbetering van het welzijn van dieren in Suriname? Het ministerie samen met de particulieren aan beleidsprogramma`s en projecten kunnen werken, waardoor de uitvoering ook in samenspraak met hen uitgevoerd kunnen worden.
8. Zowel overheid, particulieren als maatschappelijke partijen hebben hun eigen motief voor het kiezen van een PPS. Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking en bij maatschappelijke groepen kan een motief zijn de mogelijkheid via samenwerking eigen doeleinden te bereiken en het verkrijgen van publieke bronnen.
- Waarom zou u als organisatie voor een PPS willen kiezen?

Voor de overheid kan een motief zijn, het voorzien in toereikende hulpbronnen en het bereiken van medewerking

9. Een van de voorwaarden van een PPS is het richten op een samenwerkingsvoordeel.

Volgens u hoe kunnen zowel de overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel?

Ministeries moeten zich houden aan beleidsprogramma, en hun focus is meestal op landbouwhuisdieren. Maar als een van de onderwerpen crosscutting is m.a.w. het indammen van zwervdieren is indirect ook van invloed op onze volksgezondheid, voedselzekerheid en voedselveiligheid. Bij deze kunnen overheid als dierenorganisaties komen tot een samenwerkingsvoordeel door bv samen te werken aan een sterilisatieproject. Resultaat dat er minder puppies komen, minder dieren worden gedumpt. Doordat er minder zwervdieren zijn zullen er ook minder problemen zijn die veroorzaakt wordendoor zwervdieren. Denk aan verkeersongelukken, mensen en dieren die aangevallen worden, ziektes die zij kunnen overbrengen etc.

10. Er worden twee vormen van PPS onderscheiden nl. partnerschap en opdrachtgeverschap. Bij een partnerschap is de relatie tussen partijen doorgaans intensiever, hechter, meer gefocust op gezamenlijkheid en met een grotere nadruk op gedeelde verantwoordelijkheid dan bij opdrachtgeverschap. En bij opdrachtgeverschap wordt er door een publieke opdrachtgever een dienst ingekocht.

Hoe zou u de publieke private samenwerking kunnen beschouwen? Als een partnerschap of als een opdrachtgeverschap. Licht toe.

Als partnerschap, Omdat beide entiteiten een gezamenlijke doel willen bereiken.vb een sterilisatie campagne zowel de overheid als NGO willen minder zwervdieren, overheid zorgt voor lokatie en personeel en de NGO zorgt dat de verbruiksartikelen voor de operatie aanwezig zijn.

11. Wat zijn u verwachtingen rond de publieke private samenwerking ter bevordering van dierenwelzijn in Suriname?

Zij verwacht een goede samenwerking, daar in het verleden er al lopende projecten waren met de NGO's.

12. Hoe zou de publieke private samenwerking moeten functioneren met betrekking tot dierenwelzijn?

Dat alle partijen met hun projecten aan tafel komen, bespreken, analyseren en nagaan welke uitvoerbaar zijn. En daadwerkelijk de projecten gezamenlijk uitvoeren